

PROGNOZA**ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO**

**ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
dla części obszaru miasta Łodzi położonej na osi ulicy Strykowskiej w rejonie
ulic: Aksamitnej i Jana i Cecylii oraz północno – wschodniej granicy miasta**

Dyrektor Miejskiej Pracowni Urbanistycznej:

mgr inż. arch. Magdalena Talar-Wiśniewska

Autorzy:

mgr inż. Anna Olaczek-Wołowska (kierująca zespołem autorów)

mgr Kamila Pawlak

Kamila Pawlak

A. Wołoszka

09 marca 2022r.

Łódź, marzec 2022

Spis treści

1. Informacje wstępne na temat prognozy	3
2. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy	3
3. Zawartość, główne cele projektu planu i jego powiązania z innymi dokumentami	4
4. Analiza istniejącego stanu środowiska, potencjalne jego zmiany w przypadku braku realizacji projektowanego planu	24
5. Analiza stanu środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem	33
6. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektu planu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.....	36
7. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego planu, oraz sposoby, w jakich zostały one uwzględnione podczas opracowywania projektu planu.	39
8. Przewidywane znaczące oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy	44
9. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego planu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.	49
11. Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.	54
12. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko	55
13. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.....	55
Obowiązujące akty prawne	59
Materiały źródłowe	60

Załącznik:

- Oświadczenie kierującego zespołem autorów prognozy oddziaływania na środowisko

Załączniki graficzne:

- Prognoza oddziaływania na środowisko - rysunek w skali 1:2000
- Położenie obszaru opracowania na tle form ochrony przyrody

1. Informacje wstępne na temat prognozy

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko przyrodnicze (zwana dalej prognozą) ustaleń projektu *Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi położonej na osi ulicy Strykowskiej w rejonie ulic: Aksamitnej i Jana i Cecylii oraz północno-wschodniej granicy miasta*. Decyzja o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego dla ww. obszaru została podjęta uchwałą Nr LXXII/1940/18 z dnia 14 czerwca 2018 r.

Zawartość prognozy została opracowana w dostosowaniu do obowiązujących przepisów *Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (art. 51, 52 i 53), a także wytycznych Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Łodzi.

Prognoza składa się z części opisowej (tekstu) i graficznej – rysunku sporządzonego w skali 1:2000.

Głównym celem prognozy jest określenie rodzaju zagrożeń dla środowiska przyrodniczego i zdrowia ludzi, jakie mogą wynikać z realizacji zapisów projektu planu zagospodarowania przestrzennego, dla którego potrzeb powstała prognoza oraz analiza metod i rozwiązań służących zmniejszeniu potencjalnych uciążliwości.

Dokument ten służy, jako materiał pomocniczy, w publicznej dyskusji nad projektem planu w kontekście mogących się pojawić uciążliwości dla użytkowników analizowanego obszaru (i jego sąsiedztwa) oraz zawiera informacje, które mogą być podstawą do podjęcia przez Radę Miejską ostatecznej decyzji o uchwaleniu planu.

Przy opracowywaniu niniejszej prognozy wzięto pod uwagę m.in. obowiązujące akty prawne z zakresu ochrony środowiska i gospodarowania przestrzenią, obowiązujące *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi*, *Opracowanie ekofizjograficzne* sporządzone na potrzeby analizowanego projektu planu, programy o randze europejskiej, krajowej i regionalnej dotyczące polityki ochrony środowiska, a także poradnik metodyczny *Prognozowanie skutków przyrodniczych planu zagospodarowania przestrzennego*. Wykaz wszystkich wykorzystanych materiałów źródłowych zamieszczono na końcu prognozy.

2. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy

Prognoza - dokument sporządzany w toku prac nad planem miejscowym - została sporządzona przy zastosowaniu, jako wiodącej, metody analizy. Przeanalizowano: dostępne materiały kartograficzne, opracowania dotyczące stanu środowiska przyrodniczego oraz dokumenty planistyczne (w tym projekt planu, dla którego potrzeb sporządzono prognozę) dotyczące obszaru objętego opracowaniem oraz jego otoczenia. Dokonano wizji terenowej badanego obszaru. Zebrane informacje posłużyły do nakreślenia obrazu funkcjonowania obszaru w chwili obecnej, w tym określenia najistotniejszych cech środowiska, jego stanu i problemów, a następnie porównania go z prognozowanymi skutkami wpływu realizacji ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko.

W toku analizy określono uwarunkowania przyrodnicze wynikające z dotychczasowego zagospodarowania badanego obszaru oraz oceniono ustalenia zaproponowane w projekcie

planu, pod kątem przewidywanych oddziaływań ich realizacji na środowisko, z uwzględnieniem rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą potencjalnych negatywnych oddziaływań.

Dla oceny oddziaływań i wpływu zmian klimatu na obszar opracowania planu i realizację jego postanowień posłużono się metodyką określoną w *Poradniku przygotowania inwestycji z uwzględnieniem zmian klimatu, ich łagodzenia i przystosowania do tych zmian oraz odporności na klęski żywiołowe* oprac. przez Ministra Środowiska w 2015 r.

3. Zawartość, główne cele projektu planu i jego powiązania z innymi dokumentami

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi położonej na osi ulicy Strykowskiej w rejonie ulic: Aksamitnej i Jana i Cecylii oraz północno - wschodniej granicy miasta (zwany dalej projektem planu lub projektem), dla potrzeb którego sporządzona została niniejsza prognoza, składa się z:

- części opisowej - tekstu planu - projektu uchwały Rady Miejskiej w Łodzi,
- części graficznej - rysunku planu w skali 1:2000, stanowiącego załącznik do projektu uchwały.

W projekcie planu zostały określone:

- 1) przeznaczenie terenów i ich oznaczenie w tekście i na rysunku (symbol) oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania,
- 2) zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
- 3) wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
- 4) granice terenów rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym,
- 5) granice teren inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym,
- 6) zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zasady kształtowania krajobrazu,
- 7) granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie przepisów odrębnych,
- 8) zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości,
- 9) szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu,
- 10) zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji,
- 11) minimalna liczba miejsc do parkowania,
- 12) zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
- 13) wysokość stawki procentowej służącej określeniu opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W projekcie planu, ze względu na brak podstaw wynikających ze stanu faktycznego, nie określono:

- 1) zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej,
- 2) granic i sposobów zagospodarowania terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa,
- 3) sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

W projekcie zostały wyodrębnione tereny, tzn. wydzielone liniami rozgraniczającymi lub liniami granic obszaru objętego planem nieruchomości lub ich części, oznaczone symbolami cyfrowymi i literowymi, gdzie cyfra oznacza numer porządkowy terenu, a litery oznaczają podstawowe przeznaczenie terenu, dla których ustalono niżej wymienione rodzaje przeznaczenia:

- **zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, usługi lokalne**, oznaczone na rysunku projektu planu symbolami od **1MN** do **6MN**; przeznaczeniem uzupełniającym jest istniejąca zabudowa zagrodowa, usługi handlu i rzemiosła, drogi wewnętrzne, infrastruktura techniczna,
- **zabudowa usługowa, w tym zamieszkania zbiorowego**, oznaczona na rysunku projektu planu symbolami od **1U** do **4U**; przeznaczeniem uzupełniającym jest zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, infrastruktura techniczna, drogi wewnętrzne,
- **tereny rolnicze** oznaczone na rysunku projektu planu symbolami **1R, 2R i 3R**; przeznaczenie uzupełniające stanowią usługi agroturystyczne, zalesienia, wody powierzchniowe, drogi wewnętrzne, drogi rowerowe i infrastruktura techniczna,
- **lasy**, oznaczone na rysunku projektu planu symbolami od **1ZL** do **15ZL**; przeznaczeniem uzupełniającym jest infrastruktura techniczna elektroenergetyczna na terenach **7ZL, 8ZL, 9ZL, 13ZL i 14ZL**,
- **drogi publiczne**, oznaczone na rysunku planu symbolami **1KDG, 1KDZ i 2KDZ**; przeznaczeniem uzupełniającym są: infrastruktura techniczna i drogi rowerowe.

Zapisy projektu planu precyzują, iż dla poszczególnych terenów, wyznaczonych liniami rozgraniczającymi, zasady zabudowy i zagospodarowania oraz sposoby ich użytkowania należy określać łącznie na podstawie:

- ustaleń dla całego obszaru objętego planem, zawartych w rozdziale 2 uchwały,
- ustaleń szczegółowych, zawartych w rozdziale 3 uchwały,
- ustaleń obowiązujących zawartych na rysunku planu.

Ustalenia w zakresie warunków zabudowy i zagospodarowania terenów nie zostały sformułowane dla całego obszaru, a tylko dla poszczególnych terenów - za wyjątkiem lasów oraz dróg publicznych, dla których ustalono warunki i parametry funkcjonalno-techniczne.

W ustaleniach dla całego obszaru (ustaleniach ogólnych), jako zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego ustalono kształtowanie standardów zagospodarowania i użytkowania terenów z uwzględnieniem: zachowania i ochrony otwartego krajobrazu miasta oraz istniejących elementów systemu przyrodniczego, a także wyznaczenia granic urbanizacji oraz porządkowania istniejącej struktury zabudowy. Sformułowano również ustalenia dotyczące zabudowy, w zakresie jej lokalizacji, wskaźników i parametrów oraz kształtowania, w tym zakaz lokalizacji: tymczasowych obiektów usługowo-handlowych, usług handlu o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², usług uciążliwych, zabudowy innej niż frontowa w odległości mniejszej niż 10,0 m od linii zabudowy wyznaczonej od strony przestrzeni publicznej. W projekcie zawarto też ustalenia dotyczące wskaźników i parametrów zabudowy, a także w zakresie kolorystyki i materiałów wykończeniowych, lokalizowania obiektów i urządzeń technicznych oraz powierzchni nowo wydzielanych działek budowlanych.

Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych, do których na obszarze planu zaliczono tereny dróg publicznych (KDG i KDZ), określono jako nakaz

stosowania ujednoliconych pod względem kolorystyki, materiałów i wzornictwa powtarzalnych elementów wyposażenia przestrzeni, takich jak: ławki, kosze na śmieci, latarnie, w obrębie tego samego terenu oraz nakaz stosowania rozwiązań technicznych uwzględniających potrzeby osób niepełnosprawnych.

W ustaleniach dla całego planu wyznaczono granice terenów rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym, w postaci linii rozgraniczających tereny dróg publicznych (KDZ) oraz granice terenu inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, w postaci linii rozgraniczających teren drogi publicznej KDG. Projekt planu dopuszcza lokalizację inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym w granicach niewymienionych terenów, pod warunkiem ich zgodności z przeznaczeniem terenów.

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zasad kształtowania krajobrazu, ustalono przede wszystkim nakaz stosowania rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych zapewniających zachowanie standardów jakości środowiska określonych na podstawie przepisów odrębnych z zakresu ochrony środowiska, zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego, melioracji, zalesień i wylesień oraz zakaz lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy większej niż moc mikroinstalacji, o której mowa w przepisach odrębnych z zakresu odnawialnych źródeł energii.

Ponadto sformułowano ustalenia w zakresie:

- gospodarki wodnej i odprowadzania ścieków oraz gospodarki odpadami - nakaz stosowania kompleksowych rozwiązań poprzez: doprowadzenie infrastruktury technicznej wodociągowej i kanalizacji sanitarnej do wszystkich terenów przeznaczonych na cele zabudowy, doprowadzenie infrastruktury technicznej kanalizacji deszczowej do terenów przeznaczonych na cele zabudowy i dróg oraz retencjonowanie i zagospodarowanie nadmiaru wód opadowych i roztopowych w miejscu ich powstawania, a także włączenie terenów zurbanizowanych do miejskiego systemu gospodarki odpadami na zasadach określonych w przepisach odrębnych dotyczących utrzymania czystości i porządku w gminach;

- ochrony i kształtowania zieleni - nakaz zachowania istniejących: zadrzewień śródpolnych, zadrzewień przydrożnych, skupisk drzew i roślinności leśnej w granicach użytków gruntowych Lz i Ls na terenach rolniczych, oznaczonych symbolem R – z wyjątkiem sytuacji określonych w przepisach odrębnych z zakresu ochrony przyrody;

- ochrony i kształtowania krajobrazu – w granicach wyznaczonych na rysunku planu: wprowadzenie obszarów o wyróżniających się walorach przyrodniczo-krajobrazowych, w których obowiązuje: nakaz zachowania terenów aktywnych przyrodniczo, za wyjątkiem terenów 4MN, 5MN, 6MN i 4U oraz istniejącej zabudowy w obrębie terenów 1R i 3R, zakaz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu; wprowadzenie korytarzy ekologicznych, w których obowiązuje nakaz stosowania rozwiązań, w tym techniczno-budowlanych zapewniających swobodną migrację roślin i zwierząt, przepływ mas powietrza oraz wód mogących pojawiać się okresowo;

- ochrony powietrza: zakaz stosowania źródeł zaopatrzenia w ciepło powodujących emisję spalin przekraczających dopuszczalne normy;

– ochrony wód: nakaz likwidacji potencjalnych ognisk zanieczyszczeń wód w postaci nieużytkowanych: studni kopanych, bezodpływowych zbiorników nieczystości ciekłych, zakaz wykonywania robót polegających na zasypywaniu i likwidacji cieków wodnych, stawów oraz rowów melioracyjnych spełniających rolę odbiorników wód powierzchniowych z dopuszczeniem ich przebudowy spowodowanej realizacją inwestycji celu publicznego;

– ochrony przed polami elektromagnetycznymi: zakaz lokalizacji infrastruktury technicznej, która powoduje przekroczenie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, określonych w przepisach odrębnych dotyczących ochrony środowiska, w budynkach z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi, w rozumieniu przepisów odrębnych dotyczących budownictwa oraz dopuszczenie lokalizacji obiektów infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu w rozumieniu przepisów odrębnych dotyczących rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

W projekcie wprowadzono również nakaz zapewnienia drożności łącznika ekologicznego, wskazanego na rysunku planu, umożliwiającego przejście zwierząt.

W zakresie ochrony przed hałasem w projekcie dokonano wskazania terenów podlegających ochronie akustycznej, dla których dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku określają przepisy odrębne. Do terenów chronionych akustycznie zostały zaliczone tereny oznaczone na rysunku planu symbolami MN oraz istniejąca zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana w obrębie terenów oznaczonych symbolami R, jako należące do „terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej”, a także tereny oznaczone symbolami U jako należące do „terenów mieszkaniowo-usługowych” - w rozumieniu przepisów odrębnych dotyczących ochrony środowiska.

W zakresie granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, na rysunku planu wskazano granice Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich oraz otuliny Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich wyznaczone rozporządzeniem Wojewody Łódzkiego (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 27, poz. 163) i Wojewody Skierniewickiego (Dz. Urz. Woj. Skierniewickiego Nr 33, poz. 238) z dnia 31 grudnia 1996 r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich. Sposób zagospodarowania i zasady ochrony otuliny PKWŁ określone zostały w rozporządzeniu Nr 5/2003 Wojewody Łódzkiego z dnia 31 lipca 2003 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 231, poz. 2162) i uchwale Nr LV/1545/10 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 27 kwietnia 2010 r. w sprawie dostosowania formy prawnej Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 165, poz. 1359).

Ponadto na rysunku planu wskazano granice zespołu przyrodniczo-krajobrazowego "Sucha dolina w Moskulach" utworzonego uchwałą Nr XCI/1599/10 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 7 lipca 2010 r. w sprawie ustanowienia zespołu przyrodniczo-krajobrazowego "Sucha dolina w Moskulach" (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 245, poz. 1975), dla którego sposób zagospodarowania i zasady ochrony określa powyższa uchwała.

W zakresie zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości nie wyznaczono granic obszarów określonych w przepisach odrębnych wymagających obowiązkowego przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości, a zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości na wniosek określono w szczegółowych ustaleniach planu - z zastrzeżeniem, iż

parametry dotyczące działek uzyskiwanych w wyniku scalania i podziału nieruchomości nie obowiązują dla działek gruntu wydzielonych pod drogi oraz pod infrastrukturę techniczną.

W zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu ustalono zakazy (nieobowiązujące w przypadku likwidacji danej infrastruktury):

- lokalizacji budynków przeznaczonych na pobyt ludzi w strefach ochronnych od linii elektroenergetycznych;

- lokalizacji budynków oraz innych obiektów trwale związanych z gruntem oraz dokonywania zmian ukształtowania terenu, które mogą spowodować zmniejszenie przykrycia rurociągów i ich wypłylenie poniżej normatywnej strefy przemarzania w pasach ochronnych od sieci wodociągowych i kanalizacyjnych.

Wskazano również, iż szczególne warunki zagospodarowania oraz ograniczenia w użytkowaniu stref kontrolowanych od gazociągów wskazanych na rysunku planu określają przepisy odrębne dotyczące lokalizacji sieci gazowych.

W zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji projekt planu wskazuje: drogi zapewniające połączenie obszaru planu z zewnętrznym układem komunikacyjnym - ulicę główną, oznaczoną symbolem 1KDG i ulice zbiorcze, oznaczone symbolami 1KDZ i 2KDZ, istniejące drogi wewnętrzne stanowiące uzupełnienie lokalnego układu komunikacyjnego. Projekt zakłada przebudowę, rozbudowę i budowę dróg publicznych wyznaczonych na rysunku planu w obrębie linii rozgraniczających zgodnie z klasyfikacją i parametrami wskazanymi w ustaleniach szczegółowych oraz dopuszcza budowę dróg wewnętrznych niewyznaczonych na rysunku planu z zachowaniem określonej minimalnej szerokość pasa drogi.

Ustalona została minimalna liczba miejsc do parkowania dotycząca nowo projektowanych budynków lub ich części: dla budynku mieszkalnego jednorodzinnego oraz dla usług (dla samochodów osobowych i rowerów). Uwzględnione zostały potrzeby osób niepełnosprawnych (pojazdów posiadających kartę parkingową). Ustalono, iż wymaganą minimalną liczbę miejsc do parkowania należy zapewnić w ramach działki budowlanej.

Jako ustalenia ogólne zostały także sformułowane zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej, zakładające wyposażanie terenów w infrastrukturę techniczną w oparciu o istniejące systemy, ich przebudowę i rozbudowę, a także budowę nowych systemów. Ustalono nakaz lokalizacji infrastruktury technicznej w terenach dróg publicznych, z dopuszczeniem lokalizacji jej w terenach o innym przeznaczeniu oraz nakaz lokalizacji nowej oraz przebudowywanej i rozbudowywanej infrastruktury technicznej jako podziemnych, z wyłączeniem stacji transformatorowych zlokalizowanych poza terenami przestrzeni publicznych oraz elementów infrastruktury technicznej, które jedynie jako nadziemne mogą pełnić swoją funkcję. Określono warunki powiązań sieci infrastruktury technicznej na obszarze planu z układem zewnętrznym, wskazując podstawowe: źródło zaopatrzenia w wodę, odbiornik ścieków bytowych, odbiorniki wód opadowych i roztopowych, źródło zaopatrzenia w gaz i źródło zaopatrzenia w energię elektryczną.

Ustalona została stawka procentowa służąca pobraniu opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w wysokości 30% – dla wszystkich terenów.

Ustalenia szczegółowe zostały sformułowane w zakresie:

- przeznaczenia - dla wszystkich terenów,
- warunków zabudowy i zagospodarowania terenu oraz zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego - dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, usług lokalnych (MN), terenów zabudowy usługowej (U) oraz terenów rolniczych (R),
- zasad zagospodarowania terenu oraz zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego - dla lasów (ZL),
- minimalnej powierzchni nowo wydzielonych działek budowlanych - dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, usług lokalnych (MN) oraz terenów zabudowy usługowej (U),
- szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości - dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, usług lokalnych (MN) oraz terenów zabudowy usługowej (U),
- warunków i parametrów funkcjonalno-technicznych - dla terenów dróg publicznych (KDG i KDZ).

W ustaleniach szczegółowych projektu planu zostały określone m.in. wskaźniki zagospodarowania terenów w odniesieniu do działki budowlanej.

Ustalono wskaźniki powierzchni zabudowy działki jako udział procentowy powierzchni wyznaczonej przez rzuty pionowe części nadziemnych wszystkich budynków w ich obrysie zewnętrznym w powierzchni działki budowlanej, w wysokości maksimum: 25% dla działek o powierzchni do 1500 m² w terenach MN, 20% dla działek o powierzchni powyżej 1500 m² do 3000 m² w terenach MN, 15% dla działek o powierzchni powyżej 3000 m² w terenach MN, 30% dla terenów U.

Intensywność zabudowy – określoną jako wskaźnik liczbowy określający stosunek powierzchni całkowitej zabudowy, rozumianej jako łączna powierzchnia wszystkich kondygnacji nadziemnych w ich obrysie zewnętrznym wszystkich budynków sytuowanych na działce budowlanej, do powierzchni tej działki - wyrażono za pomocą wartości minimum i maksimum, wynoszących odpowiednio: 0,02-0,4 dla działek o powierzchni do 1500 m² w terenach MN, 0,02-0,3 dla działek o powierzchni powyżej 1500 m² do 3000 m² w terenach MN, 0,01-0,2 dla działek o powierzchni powyżej 3000 m² w terenach MN, 0,03-0,3 dla terenów oznaczonych symbolami U.

Ustalono również wskaźniki powierzchni biologicznie czynnej, rozumiane jako udział procentowy terenu biologicznie czynnego w powierzchni działki budowlanej, w wysokości minimum: 55% dla działek o powierzchni do 1500 m² w terenach MN, 60% dla działek o powierzchni powyżej 1500 m² do 3000 m² w terenach MN, 65% dla działek o powierzchni powyżej 3000 m² w terenach MN, 30% dla terenów U.

Ww. wskaźniki nie zostały ustalone dla terenów rolniczych (w których dopuszczono remont i przebudowę istniejącej zabudowy oraz - na określonych warunkach - jej rozbudowę

i nadbudowę), dla lasów (w których ustalono zakaz lokalizacji budynków z wyjątkiem budynków związanych z gospodarką leśną w terenie 1ZL, 2ZL i 13ZL) oraz dróg publicznych.

Dla terenów, dla których sformułowano szczegółowe zasady i warunki scalania i podziałów nieruchomości, zostały ustalone parametry działek: wielkość, szerokość frontu i kąt położenia granic w stosunku do pasa drogowego.

Projekt planu nie narusza ustaleń obowiązującego *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi*, przyjętego uchwałą Nr LXIX/1753/18 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 28 marca 2018 roku, zmienioną uchwałą Nr VI/215/19 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 6 marca 2019 roku oraz uchwałą Nr LII/1605/21 z dnia 22 grudnia 2021 r.

Dla przeważającej większości przedmiotowego obszaru w *Studium* przyjęto, w ramach terenów wyłączonych spod zabudowy, jednostkę funkcjonalno-przestrzenną:

- O – tereny aktywne przyrodniczo, w tym użytkowane rolniczo. Jednostka ta została scharakteryzowana jako „obszary kluczowe dla systemu przyrodniczego, które pełnią funkcje klimatyczne, biologiczne i krajobrazowe, położone na obrzeżach miasta. Zalicza się do nich m.in. doliny rzeczne oraz korytarze napowietrzające.”

Przeznaczenie dopuszczalne terenów w tej jednostce: tereny rolne, rekreacyjno-wypoczynkowe, ogrodów działkowych, eksploatacji powierzchniowej kopaliny, a dopuszczalne z ograniczeniami są: tereny zabudowy związanej z produkcją rolną - wyłącznie w zakresie obiektów istniejących z możliwością rozbudowy istniejących siedlisk oraz tereny zabudowy mieszkaniowej wyłącznie w granicach istniejącego zainwestowania.

Jako główne cele polityki przestrzennej wskazano:

1. Zachowanie istniejących elementów systemu przyrodniczego.
2. Zachowanie otwartego krajobrazu miasta oraz jego ochrona.
3. Ochrona poszczególnych elementów systemu przyrodniczego miasta.
4. Przywrócenie walorów przyrodniczych obszarom zdegradowanym.

Ustalenia *Studium* z zakresu struktury przestrzennej i krajobrazu, zawarte w karcie terenu, to przede wszystkim:

1. Zakaz wprowadzania funkcji i sposobów zagospodarowania mogących wpłynąć na pogorszenie walorów przyrodniczo-krajobrazowych, z uwzględnieniem zakazów określonych w obowiązujących przepisach dla obszarów objętych ochroną prawną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

2. Kontynuacja rolniczego sposobu użytkowania terenów, przede wszystkim: w granicach Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich i w jego otulinie, w obrębie zwartych kompleksów gleb o wysokiej przydatności rolniczej (gleby klas bonitacyjnych II-IV) oraz na obszarach zachowanych cennych wiejskich układów osadniczych.

3. Dopuszczenie przekształcenia gruntów rolnych w tereny o innym użytkowaniu, takie jak: lasy, agroturystyka, turystyka, rekreacja, produkcja energii ze źródeł odnawialnych (...), ogrody działkowe, parki i inne tereny zieleni urządzonej.

4. Podporządkowanie funkcji rekreacyjno-wypoczynkowych walorom przyrodniczym.

5. Zatrzymanie rozpoczętych procesów urbanizacji poprzez zakaz wyznaczania nowych terenów zabudowy poza terenami istniejącego zainwestowania (...).

Dla jednostki tej nie ustalono wskaźników dotyczących zagospodarowania i użytkowania terenów (powierzchni biologicznie czynnej, intensywności zabudowy).

Niewielkie fragmenty obszaru, wzdłuż ul. Strykowskiej oraz drogi 1KDZ, zostały wskazane jako tereny przeznaczone pod zabudowę, w strefie ogólnomiejscowej, należące do jednostki funkcjonalno-przestrzennej:

- PM – tereny zabudowy mieszkaniowej w układach ulicowych. Jednostka ta została scharakteryzowana jako „obszary o rodowodzie ruralistycznym zlokalizowane peryferyjnie i rozmieszczone wzdłuż istniejących ulic podmiejskich. Charakteryzują się tradycyjnymi dla fizjonomii wsi cechami rozplanowania i sposobem sytuowania zabudowy.”

Przeznaczenie dopuszczalne terenów w tej jednostce: tereny zabudowy zagrodowej wraz z obsługą produkcji rolnej, mieszkaniowej jednorodzinnej, usługowej, a dopuszczalne z ograniczeniami: zabudowa usług handlu – jedynie o powierzchni sprzedaży poniżej 1 000m².

Jako główne cele polityki przestrzennej wskazano:

1. Podnoszenie jakości życia i zamieszkania.
2. Ochrona krajobrazu kulturowego dawnych układów ruralistycznych.
3. Porządkowanie istniejącej struktury przestrzennej.

Dla terenów przeznaczonych pod zabudowę *Studium* ustala wskaźniki dotyczące zagospodarowania i użytkowania terenów. Dla terenów PM wynoszą one:

- powierzchnia biologicznie czynna - minimum 20%,
- intensywność zabudowy – maksimum 0,4.

Ustalenia *Studium* z zakresu struktury przestrzennej dla tej jednostki, zawarte w karcie terenu, to przede wszystkim:

1. Utrzymanie i kontynuacja istniejącej struktury przestrzennej i form zabudowy, z możliwością jej uzupełnienia.
2. Dopuszczenie drugiego pasa zabudowy na zapleczu istniejących budynków usytuowanych wzdłuż ulic.
3. Niwelowanie potencjalnych konfliktów przestrzennych poprzez kształtowanie prawidłowych relacji pomiędzy zabudową związaną z produkcją rolną a zabudową mieszkaniową.

Określono także zasady kształtowania relacji z terenami sąsiednimi, poprzez:

1. Określenie granicy pomiędzy terenami zurbanizowanymi a niezurbanizowanymi.
2. Obowiązek wyznaczenia linii zabudowy od strony terenów aktywnych przyrodniczo.

W ustaleniach ogólnych dotyczących struktury funkcjonalno-przestrzennej w *Studium* wskazano m.in., iż „na etapie sporządzania mpzp, przy wyznaczaniu linii rozgraniczających tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, dopuszcza się możliwość:

1. uściślenia wyznaczonych w *Studium* granic jednostek funkcjonalno-przestrzennych (...);
2. wyznaczenia terenów o przeznaczeniu innym niż dopuszczalne lub dopuszczalne z ograniczeniami w poszczególnych jednostkach funkcjonalno-przestrzennych zgodnie z istniejącym użytkowaniem lub funkcją, do której mogą być adaptowane istniejące obiekty, z wyjątkiem: wyznaczania terenów przemysłowych w jednostkach funkcjonalno-przestrzennych o wiodącej funkcji mieszkaniowej (...).”

Ponadto, „w każdej z jednostek funkcjonalno-przestrzennych dopuszcza się, oprócz przeznaczenia określonego w kartach ustaleń, dopełnienie struktury funkcjonalnej obszaru terenami: przestrzeni publicznych, zieleni, lasów, wód powierzchniowych, komunikacji i obsługi komunikacji oraz infrastruktury technicznej.

Dopuszcza się funkcjonowanie istniejącej zabudowy niezgodnej z przeznaczeniem terenu określonym w kartach ustaleń dla jednostek funkcjonalno-przestrzennych, w granicach istniejącego zagospodarowania. Dla zabudowy tej dopuszcza się określenie w mpzp możliwości i zasad prowadzenia robót budowlanych.”

W zakresie układu komunikacyjnego *Studium* wskazuje drogę główną do rozbudowy - ulicę Strykowską, która ma docelowo stanowić połączenie centralnych terenów miasta z „ringiem autostradowym” oraz drogi klasy zbiorczej: istniejącą (bez nazwy), odchodzącą od ul. Strykowskiej na wschód i projektowaną – ul. Aksamitną.

Do istotnych ustaleń *Studium* należą następujące zasady kształtowania i ochrony środowiska przyrodniczego:

- ochrona wszystkich terenów współtworzących system przyrodniczy miasta, w tym terenów jednostek funkcjonalno-przestrzennych obejmujących lasy (L), zieleni urządzoną (Z), tereny aktywne przyrodniczo, w tym użytkowane rolniczo (O), ogrody działkowe (D), cmentarze (C) i tereny rekreacyjno-wypoczynkowe (RW), a także terenów zieleni urządzonej oraz gruntów leśnych w ramach wszystkich pozostałych jednostek funkcjonalno-przestrzennych,

- ochrona obszarów szczególnie cennych przyrodniczo, istotnych dla zachowania różnorodności biologicznej oraz zapewniających łączność obszaru miasta z systemem przyrodniczym regionu – objętych ochroną prawną lub obszarów o wysokich walorach przyrodniczych wymagających ochrony,

- powiększanie zasobów zieleni urządzonej w strefie zurbanizowanej zwartej,

- ochrona istniejących korytarzy ekologicznych i kształtowanie nowych powiązań pomiędzy terenami aktywnymi przyrodniczo, w celu zapewnienia spójności systemu przyrodniczego miasta oraz umożliwienia migracji roślin, zwierząt i grzybów. Podstawowy system korytarzy ekologicznych stanowią doliny rzeczne,

- ochrona i kształtowanie systemu hydrologicznego miasta, w sposób zapewniający prawidłowy obieg wody w mieście, poprzez: zachowanie drożności koryt cieków i stref okresowej koncentracji spływu wód (cieki okresowe) poprzez zakaz ich przegradzania, wprowadzania zabudowy i innych elementów utrudniających lub uniemożliwiających przepływ wód, zachowanie jako aktywnych przyrodniczo głównych stref retencjonowania, zasilania i inicjacji wód powierzchniowych: dolin cieków wraz z odcinkami źródłowymi, oraz obszarów wododziałowych, zakaz lokalizacji zainwestowania stwarzającego ryzyko przenikania zanieczyszczeń do wód gruntowych i podziemnych w obszarach szczególnie wrażliwych na antropopresję: w proponowanych strefach ochronnych wód podziemnych Głównych Zbiorników Wód Podziemnych, w obszarach wododziałowych oraz w otoczeniu ujęć wód podziemnych,

- kształtowanie odpowiednich warunków dla podniesienia jakości powietrza i poprawy mikroklimatu miasta.

Na omawianym obszarze w *Studium* wskazano elementy systemu przyrodniczego: Park Krajobrazowy Wzniesień Łódzkich i jego otulinę, obszar objęty prawną formą ochrony

przyrody (zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Sucha dolina w Moskulach”), obszary o wysokich walorach przyrodniczych wymagające ochrony, korytarz ekologiczny oraz kierunki powiązań - łączniki przyrodnicze. Jako element kształtowania krajobrazu wskazano „bramę do miasta” na północnym odcinku ul. Strykowskiej.

Na obszarze nie wskazano żadnego elementu dziedzictwa kulturowego. Tereny leżące po zachodniej stronie obszaru objęte są strefą ochrony konserwatorskiej, oznaczonej jako: K - strefa ochrony krajobrazu kulturowego.

Ustalenia obowiązującego Studium dla tego obszaru nieznacznie różnią się od ustaleń wcześniejszego dokumentu. W poprzednio obowiązującym *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi*, przyjętym uchwałą Nr XCIX/1826/10 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 27 października 2010 r. analizowany obszar znajduje się w zasięgu strefy obrzeżnej miasta, w której występują główne elementy systemu ekologicznego, oparte w głównej mierze o doliny rzeczne i zespoły leśne. W ramach tej strefy wyodrębnia się strefę zabudowy peryferyjnej, której rozwój powinien przeciwdziałać niekontrolowanemu rozpraszaniu się urbanizacji celem znaczącego zachowania obszarów otwartych, wolnych od zabudowy. W strukturze funkcjonalnej większość analizowanego obszaru została zaliczona do terenów oznaczonych symbolem: RP – tereny upraw rolnych, pozostała - do terenów MNU – tereny zabudowy jednorodzinnej i usługowej i UC – tereny koncentracji usługowych.

W części „uwarunkowania rozwoju – środowisko przyrodnicze” obszar został zaliczony do podstawowych elementów systemu przyrodniczego miasta: terenów o zachowanych walorach przyrodniczych i krajobrazowych, pełniących zasadniczą funkcję w kształtowaniu systemu przyrodniczego miasta.

Studium z 2010 r. ustalało w obszarze opracowania lokalizację elementów podstawowego układu drogowego miasta: ulicę Strykowską, ul. Aksamitną i ulicę bez nazwy (drogę do Dobieszkowa) oraz projektowaną ulicę klasy głównej ruchu przyspieszonego (GP) – obwodnicę międzydzielnicową, tzw. wschodnią obwodnicę miasta, od węzła autostradowego Romanów do ulicy Strykowskiej.

Rozwiązania przyjęte w obecnie obowiązującym Studium należy uznać za korzystniejsze, biorąc pod uwagę ochronę środowiska, przyrody i krajobrazu, ponieważ zasięg terenów przewidzianych do zurbanizowania jest mniejszy, niż wskazany w Studium z 2010 r., a także ze względu na rezygnację z projektowanej drogi – wschodniej obwodnicy miasta.

Dla omawianego obszaru nie ma obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Od strony zachodniej bezpośrednio z nim sąsiadują tereny objęte uchwałą Nr XLIX/1506/21 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 20 października 2021 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi położonej w rejonie ulic: Okólnej, Józefa Sawickiego, Jana Gadowskiego i Moskule oraz północnej granicy miasta Łodzi (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z 2021 r. poz. 5687). Z obszarem opracowania graniczą tereny rolnicze (2R), za którymi wyznaczono tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (5MN) i teren 2KS – obsługi komunikacji.

W dalszej odległości na zachód i na południe od niego znajdują się inne obszary, dla których obowiązują miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, obejmujące tereny Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich i jego otuliny:

- miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi obejmujące teren Lasu Łagiewnickiego w rejonie ulic Okólnej i Wycieczkowej (Uchwała Nr XXXVI/938/16 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 19 października 2016 r.);

- miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi położonej w rejonie ulic: Strykowskiej, Łodzianka i Okólnej, do granicy Lasu Łagiewnickiego (Uchwała Nr V/86/15 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 21 stycznia 2015 r.);

- miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi położonej w rejonie ulic: Okólnej, Żółwiowej i Serwituty oraz północnej granicy miasta Łodzi (Uchwała Nr XLIX/1506/21 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 20 października 2021 r.);

- miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi położonej w rejonie ulic: Marmurowej, Nad Niemnem, Łukaszewskiej, Łodzianka, Zaścianek Bohatyrowicze i Bursztynowej oraz wschodniej granicy Miasta (Uchwała Nr XLIX/1505/21 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 20 października 2021 r.).

Plany te obejmują większość kompleksu Lasu Łagiewnickiego, a zarazem zachodniej części Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich i część otuliny parku krajobrazowego. Wskazano w nich na obowiązywanie zasad ochrony i sposobu zagospodarowania wynikających z obowiązujących dla prawnych form ochrony przyrody ustaleń planów ochrony (Rezerwatu przyrody „Las Łagiewnicki” i Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich) i uchwał ustanawiających (zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Sucha dolina w Moskulach”) oraz sformułowano ustalenia w zakresie ochrony terenów położonych w granicach otuliny Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich, ochrony obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz ochrony korytarzy ekologicznych.

Obszar objęty projektem planu graniczy od południowego wschodu z terenem gminy Nowosolna (powiat łódzki wschodni). W Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Nowosolna (zmiana Studium – Uchwała nr XXXVII/224/13 Rady Gminy Nowosolna z dnia 4 grudnia 2013 r.) dla terenów sąsiadujących z omawianym obszarem ustalono przeznaczenie: tereny rolne, tereny mieszkaniowe oraz enklawy terenów lasów. Przy granicy z Łodzią wskazano granice proponowanego zespołu przyrodniczo-krajobrazowego.

Tereny te są objęte miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Nowosolna, jednostka Nr 2 – Kalonka, Uchwała nr XXXIII/225/05 z dnia 13 czerwca 2005 r.), w którym ustalono przeznaczenie: R – tereny otwarte rolnicze, MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz ZL – tereny lasów; oznaczono również granicę projektowanych i proponowanych zespołów przyrodniczo-krajobrazowych;

Od północy i północnego wschodu obszar graniczy z terenem miasta-gminy Stryków (powiat zgierski). W Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Stryków (Uchwała nr XLI/312/2013 Rady Miejskiej w Strykowie z dnia 23 września 2013 r., zmieniona Uchwałą XI/110/2019 Rady Miejskiej w Strykowie z dnia 27 czerwca 2019 r.) dla terenów sąsiadujących z omawianym obszarem ustalono przeznaczenie: w części północnej - tereny mieszkaniowe oraz enklawy terenów lasów, w części północno-wschodniej - tereny rolne.

W obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Gminy Stryków (Uchwała nr XXXVI/290/2009 Rady Miejskiej w Strykowie z dnia 28 lipca 2009 r., ze zmianą wprowadzoną Uchwałą nr XVIII/179/2019 Rady Miejskiej w Strykowie z dnia 30 grudnia 2019 r.) z obszarem graniczą:

- od strony północnej: w jednostce „15 – Dobra Nowiny”: ZLd (dolesienia), proponowany zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Panorama Dobra Nowiny”;

- od strony północno-wschodniej: w jednostce 16 – Stary Imielnik: U/Z (zabudowa usługowa z dużym udziałem zieleni w zagospodarowaniu terenu) – teren wyłączony z ustaleń planu – obowiązuje Uchwała Nr LVIII/402/2006 z dnia 27 października 2006 r., R (uprawy polowe), RM – zabudowa zagrodowa.

Obszar objęty opracowaniem znajduje się w sąsiedztwie kompleksu Lasu Łagiewnickiego. Jego północno-wschodnia część leży na obszarze *Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich*, a południowo-zachodnia – w otulinie parku. Otulina to strefa ochronna granicząca z formą *ochrony przyrody* i wyznaczona indywidualnie dla formy *ochrony przyrody* w celu zabezpieczenia przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka (art. 5 pkt 14 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody).

Granice Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich (PKWŁ) oraz granice jego otuliny zostały wyznaczone rozporządzeniem Wojewody Łódzkiego i Wojewody Skierniewickiego z dnia 31 grudnia 1996 r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich.

Dla PKWŁ obowiązują także akty prawne:

- rozporządzenie Nr 5/2003 Wojewody Łódzkiego z dnia 31 lipca 2003 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich;

- uchwała Nr LV/1545/10 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 27 kwietnia 2010 r. w sprawie dostosowania formy prawnej Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich.

W rozporządzeniu w sprawie ustanowienia planu ochrony Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich w § 6 ust. wskazano zakazy obowiązujące na obszarze całego Parku:

- 1) lokalizowania nowych obiektów zaliczanych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko jest obligatoryjne w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska;
- 2) lokalizowania inwestycji mogących istotnie i trwale naruszyć walory krajobrazowe oraz deformowania naturalnych form geomorfologicznych (wąwozów, parowów i innych);
- 3) zakopywania oraz składowania odpadów poza miejscami do tego przeznaczonymi;
- 4) utrzymywania otwartych rowów i zbiorników ściekowych;
- 5) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody i zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz gospodarki rybackiej;
- 6) likwidowania, zasypywania i dewastacji naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- 7) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia gruntów rolnych;
- 8) organizowania rajdów motorowych i samochodowych oraz pokazów lotów akrobacyjnych;
- 9) umieszczania tablic reklamowych poza obszarami zabudowanymi;

- 10) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych z wyłączeniem działań wynikających z potrzeb racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia;
- 11) umyślnego zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych, tarlisk i złożonej ikry, ptasich gniazd oraz wybierania jaj z wyłączeniem działań związanych z gospodarką łowiecką lub rybacką prowadzoną w oparciu o odrębne przepisy oraz racjonalną gospodarkę rolną i leśną;
- 12) wypalania roślinności i pozostałości roślinnych – z wyłączeniem racjonalnej gospodarki rolnej i leśnej;
- 13) wydobywania skał, minerałów, torfu oraz niszczenia gleby, za wyjątkiem ograniczonej eksploatacji piasku i żwiru na potrzeby lokalne, do 500 m³/rok z pojedynczego wyrobiska.

Jednocześnie wskazano, iż zakazy i ograniczenia wymienione w pkt 1, 2, 5 oraz pkt 10 nie dotyczą inwestycji realizujących cele publiczne, w trybie określonym w art. 36a ustawy o ochronie przyrody, zakazy wymienione w pkt 5 i pkt 10 – przedsięwzięć związanych z turystycznym i rekreacyjnym zagospodarowaniem Parku, uzgodnionym z Wojewodą, a zakaz wymieniony w pkt 8 – motorowych i samochodowych rajdów turystycznych.

Plan ochrony PKWŁ analizowany obszar zalicza do stref: strefy N – obejmującej „obszary o dominującej funkcji rolnej, w przewadze niezabudowane lub z rozproszoną zabudową”, strefy U – obejmującej „obszary istniejącego osadnictwa wiejskiego i obszary podlegające przekształceniom urbanizacyjnym”, strefy S – obejmującej „obszary specjalnych indywidualnych działań ochronnych i programowych”, strefy R – obejmującej „obszary rozproszonego osadnictwa” oraz strefy O – obejmującej „obszary objęte lub postulowane do objęcia dodatkowymi formami ochrony przyrody i krajobrazu”. Obszar obejmuje jednostki oznaczone jako: Ł.1.13 i Ł.1.14 – w granicach PKWŁ oraz Ł.2.17 i Ł.2.18 – w granicach otuliny.

W planie ochrony nie stwierdzono na omawianym obszarze siedlisk chronionych gatunków roślin nasiennych, paprotników, mszaków, grzybów i porostów; nie wskazano głównych ostoi chronionych gatunków bezkręgowców,

Obszar Parku i otuliny zalicza się do typu krajobrazu naturalnego, o cechach krajobrazu dolin i równin akumulacyjnych oraz krajobrazu starogłacialnego. Szczegółowe typy krajobrazu geomorfologicznego:

- urozmaicona, wysoko wzniesiona rzeźba, obejmująca tereny najwyżej wzniesionych części Parku, w jego południowej i zachodniej części, odpowiadająca poziomowi Wzniesień Łódzkich (283 – 210 m n.p.m.), o wysokościach względnych dochodzących do 40 – 70 m: obejmująca przede wszystkim miejsca występowania moren wyciśniętych i spiętrzonych, a także moren czołowych akumulacyjnych (Ł.1.13);

- rzeźba złożona z powiązanych ze sobą form wklęsłych, erozyjno-denudacyjnych, związanych ze zlewnią Bzury, Moszczenicy, Mroźnicy i Mrogi: maksymalne wysokości względne wynoszą do kilkudziesięciu metrów (w dolinie Mrogi), wewnątrz systemu wysokości są niewielkie (Ł.1.14).

Tereny te zostały wskazane jako obszary występowania zagrożeń (§ 35 Planu ochrony): proces przekształcania gruntów rolnych z podziałem na działki, prowadzące następnie do zmian w przeznaczeniu terenu na budowlany oraz wygradzanie terenów rolnych i działek,

prowadzących do blokady korytarzy ekologicznych - w odniesieniu do wszystkich jednostek, a także: nieskuteczność gospodarki przestrzennej w zakresie ładu przestrzennego i ochrony środowiska (Ł.1.14), linie przesyłowe degradujące walory krajobrazu (Ł.2.17, Ł.2.18).

Proponowany był użytek ekologiczny „Łąki pod Moskulami” (Ł.1.14, Ł.2.17) o pow. 12,2 ha, chroniący wilgotne łąki w dolinie epizodycznego ciek, z wartościową florą (uwaga: użytek ekologiczny nie został ustanowiony, ale objęto ochroną znacznie większy obszar jako zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Sucha dolina w Moskulach”).

Na potrzeby ochrony fauny wyróżniono kluczowe typy biotopów, w tym w jednostce Ł.1.13 – tereny otwarte, w małym stopniu zabudowane i z relatywnie niskim poziomem antropopresji (§51 ust 1. pkt 8), dla których określono indywidualne zalecenia ochronne:

- wspieranie form gospodarki rolnej, utrzymującej mozaikowy charakter upraw,
- ograniczenie stosowania nawozów sztucznych,
- ograniczenie stosowania pestycydów niespecyficznym oraz o długotrwałym działaniu,

a w pozostałych jednostkach w granicach obszaru – tereny o różnym stopniu zabudowane o wysokim poziomie antropopresji (§51 ust 1. pkt 10), dla których określono indywidualne zalecenia ochronne:

- propagowanie ochrony cennych, synantropijnych gatunków kręgowców (np. nietoperzy i sów), występujących na terenach zabudowań,

- pozostawianie otworów wlotowych lub skrzynek rozrodczych na strychach dla sów i nietoperzy,

- wprowadzanie nowoczesnych technologii grzewczych, ograniczających zanieczyszczenie powietrza,

- na terenach rolnych: popieranie gospodarki rolnej, utrzymującej mozaikowy charakter upraw, ograniczenie stosowania nawozów sztucznych i ograniczenie stosowania pestycydów niespecyficznym oraz o długotrwałym działaniu.

Dla strefy O przyjęto następujące ustalenia:

„§ 63. 1. Strefa O – obejmuje obszary objęte lub postulowane do objęcia dodatkowymi formami ochrony przyrody i krajobrazu:

- 1) rezerваты przyrody;
- 2) zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
- 3) użytki ekologiczne;
- 4) stanowiska dokumentacyjne.”

W kolejnych ustępach wymieniono istniejące oraz postulowane obiekty chronione wchodzące w skład strefy O, z których w granicach omawianego obszaru znajduje się postulowany użytek ekologiczny „Łąki pod Moskulami” (oznaczony Ou-III), a w najbliższym sąsiedztwie obszaru – postulowany zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Wylot parowu Kalonka” (Oz-VI), na terenie gminy Nowosolna oraz postulowany zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Panorama Dobra-Nowiny” (Oz-IV), na terenie gminy Stryków.

Dalsze ustalenia dla strefy O są następujące:

„4. Przyjmuje się zaostrzone ustalenia ochronne dla obszarów w strefie O, w szczególności zalecając ograniczenie działań mogących bezpośrednio lub pośrednio oddziaływać negatywnie na przyrodnicze, kulturowe i krajobrazowe walory obiektów i obszarów w tej strefie.

5. Dla poszczególnych obiektów postulowanych do objęcia ochroną prawną konkretyzacja warunków ich ochrony zostanie określona indywidualnie, w aktach prawnych powołujących

poszczególne obiekty, w oparciu o postulaty zawarte w opracowaniach stanowiących podstawę ich powołania, opinie zainteresowanych jednostek samorządowych oraz z uwzględnieniem aktualnych warunków i zakresu akceptacji zasad ochrony przez właścicieli/zarządzających terenami proponowanymi do objęcia ochroną.

6. W skład strefy O wchodzi wyznaczone korytarze ekologiczne zaznaczone na mapie „Mapie ustaleń strefowych” stanowiącej załącznik Nr 4 do planu ochrony t.j.:

- 1) główne korytarze ekologiczne,
- 2) wymagane wielkogabarytowe korytarze ekologiczne pod autostradami i drogami głównymi,
- 3) wymagane „przepusty ekologiczne” pod drogami.”

Dla strefy N w Planie ochrony sformułowano następujące ustalenia:

„§ 65. 1. Strefa N – o dominującej funkcji rolnej, niezabudowana lub z zabudową rozproszoną, dominująca powierzchniowo - stanowi podstawową strefę, decydującą o ochronie walorów krajobrazowych Parku.

2. Przyjmuje się następujące ustalenia szczegółowe dla strefy N:

- 1) zakłada się utrzymanie dotychczasowego użytkowania i zagospodarowania;
- 2) zaleca się likwidację zdekapitalizowanych obiektów budowlanych;
- 3) dopuszcza się odtworzenie obiektów budowlanych związanych z działalnością rolną, w ramach istniejących siedlisk;
- 4) dopuszcza się odtworzenie obiektów budowlanych związanych z pozarolniczą działalnością, w tym rekreacyjnych, pod warunkami:
 - a) ograniczenia wzrostu kubatury do 200 % stanu pierwotnego, z wyłączeniem przypadków związanych z działalnością turystyczną i nieuciążliwą działalnością usługową i przetwórczą;
- 5) dopuszcza się tworzenie nowej zabudowy zagrodowej, po spełnieniu następujących warunków:
 - a) nieruchomość ma bezpośredni dostęp do drogi publicznej, a wielkość nowopowstałego gospodarstwa rolnego spełnia warunki wynikające z przepisów szczególnych,
 - b) wygradzeniu podlega nie więcej niż 20 % powierzchni nieruchomości z wyłączeniem sytuacji związanych ze szczególnym charakterem działalności, wymagającym wygradzenia terenu;
- 6) wyklucza się z możliwości lokalizacji zabudowy zagrodowej, na warunkach określonych w pkt. 5, tereny:
 - a) w otoczeniu krajobrazowych punktów widokowych,
 - b) na dnach i stromych stokach dolin rzecznych,
 - c) na terenach podmokłych,
 - d) na szczytach wzgórz,
 - e) w strefie krawędziowej kulminacji o dużym nachyleniu,
 - f) w leśnych enklawach oraz bezpośrednim sąsiedztwie dużych kompleksów leśnych, o powierzchni powyżej 10 ha,
 - g) określone w planie ochrony jako korytarze ekologiczne;

3. Wyjątkowo dopuszcza się lokalizację w strefie N innych funkcji niż zagospodarowanie rolnicze, po uzyskaniu zgody Wojewody w trybie sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z przepisami szczególnymi;

4. W obrębie strefy N dopuszcza się lokalizację elementów infrastruktury turystycznej, w formie urządzeń rekreacyjno-wypoczynkowych, parkingów itp.

5. W kształtowaniu zabudowy:

1) wymaga się ograniczenia wysokości zabudowy mieszkaniowej do 8 m w najwyższym punkcie kalenicy,

2) zaleca się nawiązywanie form zabudowy do tradycji architektury lokalnej oraz charakteru krajobrazu,

3) zaleca się stosowanie spadzistych dachów o kącie nachylenia połąci 35-45°,

4) zaleca się stosowanie naturalnych materiałów budowlanych,

5) zaleca się stosowania kolorystyki neutralnej, szczególnie dla dachów, ułatwiającej wtapianie się zabudowy w krajobraz,

6) zakazuje się budowy ogrodzeń z betonowych elementów prefabrykowanych (płyty żelazobetonowych), zaleca się stosowanie żywopłotów,

6. Zakazuje się lokalizacji obiektów (instalacji) telekomunikacyjnych, sieci energetycznych, o wysokości przekraczającej 10 m, z wyłączeniem obiektów niezbędnych dla zapewniania bezpieczeństwa ludzi i mienia; zaleca się stosowanie podziemnych sieci kablowych.

7. Zakazuje się wprowadzania nowych ogrodzeń w odległości mniejszej niż 50 m od granic kompleksów leśnych większych niż 10 ha.

8. Przyjmuje się następujące kryteria typowania obszarów preferowanych dla dolesień w strefie N oraz zasady kształtowania dolesień:

1) koncentracja dolesień w sąsiedztwie i pomiędzy większymi kompleksami leśnymi, szczególnie na glebach marginalnych, o małej przydatności rolniczej;

2) koncentracja dolesień w obrębie i sąsiedztwie korytarzy ekologicznych;

3) preferencja dla zalesień towarzyszących lub wzmacniających lokalne otuliny obszarów chronionej strefy – O;

4) preferencja dla zalesień kulminacji terenu, podkreślających rzeźbę wzniesień łódzkich, z zachowaniem otwartych panoramicznych punktów widokowych;

5) zaleca się wprowadzenie zadrzewień i zalesień osłaniających obiekty degradujące krajobraz;

6) zaleca się ograniczone wprowadzanie zalesień i zadrzewień w obszarach dolinnych w celu zachowania walorów krajobrazu łąk nadrzecznych;

9. W zakresie gospodarki rolnej zaleca się rozwój rolnictwa zrównoważonego i ekologicznego, z zaleceniem utrzymywania charakterystycznej dla obszaru Parku struktury upraw.”

Dla strefy R przyjęto następujące ustalenia:

„§ 66. 1. Strefa R obejmuje obszary rozproszonego osadnictwa, dla których szczegółowe zasady zagospodarowania zostaną określone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

2. Przyjmuje się następujące zasady kształtowania terenów nowej zabudowy mieszkaniowej w strefie R:

- 1) powierzchnia działki wynosić powinna minimum 2000 m², z tolerancją 10%,
- 2) szerokość działki wynosić powinna minimum 30 m, z tolerancją 10%,
- 3) powierzchnia utwardzona i zabudowana nie powinna przekraczać 20% ogólnej powierzchni działki, pozostała część winna być biologicznie czynna,
- 4) powierzchnia wygradzona indywidualnej nieruchomości nie powinna nie powinna przekraczać 0,5 ha.

3. Powierzchnia działek zabudowy mieszkaniowej i rekreacyjnej wydzielonych przed zatwierdzeniem planu ochrony, na podstawie planów miejscowych uchwalonych po dniu 1 stycznia 1995 r., może być mniejsza niż określona w pkt. 2.

1). Wyjątkowo dopuszcza się lokalizowanie w strefie R innych obiektów niż zabudowa mieszkaniowa, zagrodowa i rekreacyjna, z zachowaniem przynajmniej 50% powierzchni biologicznie czynnej.

4. W kształtowaniu zabudowy:

1) zaleca się ograniczenie wysokości zabudowy mieszkaniowej do 8 m w najwyższym punkcie kalenicy,

2) Zaleca się nawiązywanie form zabudowy do tradycji architektury lokalnej oraz charakteru krajobrazu,

7) zaleca się stosowanie naturalnych materiałów budowlanych,

3) zaleca się stosowanie spadzistych dachów o kącie nachylenia połaci 35-45°,

4) zaleca się stosowanie kolorystyki neutralnej, szczególnie dla dachów, ułatwiającej wtapienie się zabudowy w krajobrazie,

5) zakazuje się budowy ogrodzeń z betonowych elementów prefabrykowanych (płyt żelazobetonowych), zaleca się stosowanie żywopłotów.

5. Zakazuje się wprowadzania nowych ogrodzeń w odległości mniejszej niż 50 m od granic kompleksów leśnych większych niż 10 ha.

6. Zakazuje się lokalizacji obiektów (instalacji) telekomunikacyjnych, sieci energetycznych, o wysokości przekraczającej 10 m, z wyłączeniem obiektów niezbędnych dla zapewnienia bezpieczeństwa ludzi i mienia, zaleca się stosowanie podziemnych sieci kablowych.

7. Dopuszcza się lokalizację elementów infrastruktury turystycznej w formie urządzeń rekreacyjno-wypoczynkowych, parkingów itp.

8. Dopuszcza się lokalizację usług i działalności produkcyjnej w formach nie powodujących uciążliwości wykraczającej poza granicę nieruchomości.”

Dla strefy U przyjęto następujące ustalenia:

„§ 67. 1. Szczegółowe zasady zagospodarowania terenów strefy U – obejmującej tereny intensywnego osadnictwa i zurbanizowane winny zostać określone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

2. Przyjmuje się następujące zasady kształtowania terenów zabudowy mieszkaniowej w strefie-U:

- 1) dopuszcza się odtworzenie obiektów budowlanych z zaleceniem ograniczenia intensywności zabudowy - określonej jako stosunek sumy powierzchni nadziemnych kondygnacji budynków do powierzchni terenu – dla poszczególnych działek do 0,5;

2) przyjmuje się dla nowych terenów przeznaczonych do zabudowy ograniczenie intensywności zabudowy dla poszczególnych działek do 0,3 z zachowaniem przynajmniej 40 % powierzchni działki biologicznie czynnej;

3) zaleca się ograniczenie wysokości zabudowy mieszkaniowej do 8 m w najwyższym punkcie kalenicy;

4) zaleca się stosowanie spadzistych dachów o kącie nachylenia połaci 35-45°;

5) zakazuje się budowy ogrodzeń z betonowych elementów prefabrykowanych (płyty żelazobetonowych), zaleca się stosowanie żywopłotów;

6) zaleca się nawiązywanie form zabudowy do tradycji architektury lokalnej oraz charakteru krajobrazu;

7) zaleca się stosowanie kolorystyki neutralnej, szczególnie dla dachów, ułatwiającej wtapianie się zabudowy w krajobraz.”

Dla strefy S przyjęto następujące ustalenia:

„§ 68. 1. Strefa S – specjalnych indywidualnych wymogów ochronnych i programowych zawartych częściowo w typach ustaleń jak dla stref L, N, R, U, obejmuje wyodrębnione obszary, w których występują specyficzne problemy, związane z potrzebą rozszerzenia ustaleń regulacyjno-ochronnych, o działania programowe.

2. W kształtowaniu zabudowy strefy S:

1) zaleca się ograniczenie wysokości zabudowy mieszkaniowej do 8 m w najwyższym punkcie kalenicy,

2) Zaleca się nawiązywanie form zabudowy do tradycji architektury lokalnej oraz charakteru krajobrazu,

3) zaleca się stosowanie materiałów naturalnych rodzimych,

4) zaleca się stosowanie spadzistych dachów o kącie nachylenia połaci 35-45°,

5) zaleca się stosowanie kolorystyki neutralnej, szczególnie dla dachów, ułatwiającej wtapianie się zabudowy w krajobrazie,

6) zakazuje się budowy ogrodzeń z betonowych elementów prefabrykowanych (płyty żelazobetonowych), zaleca się stosowanie żywopłotów.”

W strefie tej wydzielono poszczególne obszary, z czego na obszarze opracowania omawianego planu znajduje się obszar oznaczony jako S-VII, obejmujący tereny wzdłuż ul. Strykowskiej, w przyszłości głównego dojazdu do węzła autostradowego, obejmujący m.in jednostki Ł. 1.14 i Ł.2.18. Dla tego obszaru ustalono (§ 68 pkt 7 ppkt. b - e):

„b) preferowane kierunki zagospodarowania:

- ograniczenie urbanizacji,

- zachowanie istniejących wglądów w panoramy widokowe na północ i południe od drogi krajowej,

- zachowanie lokalnych korytarzy ekologicznych,

c) elementy zagospodarowania i działania naruszające walory:

- chaotyczna zabudowa i wygradzanie terenów w otoczeniu drogi powodujące obniżenie walorów krajobrazowych,

- lokalizacja działalności handlowej i usługowej powodującej negatywne oddziaływanie na środowisko,

- instalowanie wielkogabarytowych reklam deprecjonujących walory krajobrazowe,

d) zakazy i ograniczenia obowiązujące w strefie:

- lokalizacja nowej zabudowy poza istniejącymi skupiskami zabudowy, usankcjonowanymi przepisami prawa miejscowego,
- zabudowa zachowanych luk – stanowiących cenne wglądy w krajobraz,
- rozwijania bezpośredniej obsługi komunikacyjnej nieruchomości z drogi krajowej,
- e) warunki lokalizacji budynków i budowli, wytyczne urbanistyczne i architektoniczne:
- w kształtowaniu form zabudowy zasady jak dla strefy R i U”.

W Planie ochrony zostały sformułowane zasady ochrony w gospodarczym korzystaniu z terenów Parku i otuliny odnoszące się do: gospodarki rolnej, gospodarki leśnej, gospodarki wodnej, zagospodarowania przestrzennego i budownictwa, turystyki i rekreacji. Wskazane zostały obszary i sposoby udostępniania walorów Parku, w tym tereny objęte sporządzanym planem miejscowym zostały zaliczone do: obszarów preferowanych dla rozproszonej turystyki i rekreacji oraz obszarów preferowanych dla rozwijania sieci ścieżek pieszych i rowerowych.

Jako sposoby eliminacji lub ograniczenia zagrożeń, w stosunku do terenów objętych sporządzanym projektem planu, wymieniono:

- podwyższenie wymagań w zakresie gospodarki ściekowej (w jednostkach Ł.1.14 i Ł.2.18),
- postulowane wprowadzanie dolesień rozwijających walory środowiska (w jednostkach Ł.1.13, Ł.2.17 i Ł.2.18),
- realizacja bezkolizyjnych przejść (w tym wielkogabarytowych) dla korytarzy ekologicznych (w jednostkach Ł.1.14, Ł.2.17 i Ł.2.18),
- osłanianie walorów środowiska od tras komunikacyjnych (w jednostkach Ł.1.14 i Ł.2.18).

Wskazane zostały obszary do realizacji działań ochronnych, z czego do omawianego obszaru odnoszą się:

- ochrona drożności i parametrów lokalnych korytarzy ekologicznych między zabudową i ogrodzeniami (w jednostkach Ł.1.13, Ł.1.14, Ł.2.17 i Ł.2.18),
- ochrona panoram i punktów widokowych (w jednostkach Ł.1.14 i Ł.2.18).

Na mapie ustaleń planu ochrony wskazano wymagany wielkogabarytowy korytarz ekologiczny pod trasą komunikacyjną – ul. Strykowską, w północnej części obszaru, a także zaznaczono projektowaną drogę – fragment wschodniej obwodnicy, przy czym jej lokalizacja została przedstawiona inaczej na mapie barwnej, gdzie droga przebiega poza obszarem objętym omawianym projektem mpzp, a inaczej na mapie czarno-białej, gdzie łączy się z ul. Strykowska w granicach obszaru. Droga ta obecnie już nie jest projektowana.

Zgodnie z zapisem § 1 ust. 3 Planu ochrony jego ustalenia są wiążące dla miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Przedstawione wyżej ustalenia projektu planu miejscowego są zgodne z ustaleniami Planu ochrony.

Północno-zachodnia część obszaru objęta jest ochroną prawną jako forma ochrony przyrody: zespół przyrodniczo-krajobrazowy "Sucha dolina w Moskulach" (Uchwała nr XCI/1599/10 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 7 lipca 2010 r.), o łącznej powierzchni 161,888 ha.

Celem ustanowienia tego zespołu przyrodniczo-krajobrazowego jest ochrona cennego krajobrazu naturalnego i kulturowego doliny denudacyjnej, ze względu na jej walory widokowe i estetyczne, a realizacja celów ochrony wymaga trwałego zachowania wartości przyrodniczych oraz krajobrazowych naturalnej rzeźby terenu, mozaiki naturalnych i półnaturalnych

ekosystemów leśnych, łąkowych, murawowych, wodno-błotnych, utrzymania agrobiocenoz w kulturze rolnej, a także wyznaczenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego korytarzy ekologicznych (§2 ust. 1 i 2).

W uchwale określono zakres ochrony czynnej w odniesieniu do ekosystemów leśnych, nieleśnych ekosystemów lądowych, w tym agrobiocenoz, ekosystemów wodnych (§2 ust. 3) oraz ustalono zakazy (§3):

- 1) niszczenia, uszkodzenia lub przekształcania obiektu lub obszaru;
 - 2) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwszstormowym lub przeciwpowodziowym albo budową, odbudową, utrzymywaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
 - 3) uszkodzenia i zanieczyszczenia gleby;
 - 4) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody albo racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
 - 5) likwidowania, zasypywania i przekształcania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
 - 6) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia użytkowanych gruntów rolnych;
 - 7) zmiany sposobu użytkowania ziemi;
 - 8) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
 - 9) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
 - 10) umieszczania tablic reklamowych,
- z zastrzeżeniem, iż zakazy te nie dotyczą:
- 1) prac wykonywanych na potrzeby ochrony przyrody po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody;
 - 2) realizacji inwestycji celu publicznego po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody;
 - 3) zadań z zakresu obronności kraju w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa państwa;
 - 4) likwidowania nagłych zagrożeń bezpieczeństwa powszechnego i prowadzenia akcji ratowniczych.

W początkowej fazie prac nad projektem planu sporządzone zostało „Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe dla potrzeb projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi obejmujących teren ograniczony ulicami: Opolską, Strykowską, Łupkową, Łodzianka oraz północno-wschodnią granicą miasta” (dla łącznie czterech projektów planów miejscowych, w tym omawianego). Opracowanie to zawiera charakterystykę stanu i funkcjonowania poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego z uwzględnieniem ich wzajemnych powiązań. Określa m.in. ekofizjograficzne uwarunkowania dla planowania przestrzennego oraz wnioski i zalecenia do sporządzanego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W opracowaniu ekofizjograficznym wskazano, iż jest to obszar o wysokich walorach krajobrazowych i wartościach ekologicznych, objęty ochroną prawną poprzez utworzenie Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich, wraz z otuliną, co stwarza poważną i najbardziej istotną barierę dla wykorzystania tych terenów pod zabudowę.

Główne ograniczenia, wynikające z konieczności ochrony zasobów środowiska, zostały wskazane w Planie ochrony Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich (omówionym wyżej).

Ewentualne zamierzenia inwestycyjne w obrębie obszaru, niezależnie od ich charakteru i funkcji, powinny być realizowane z zachowaniem warunków:

1. stosowania rozdzielczego systemu kanalizacji; ograniczenia odpływu wód opadowych i roztopowych poprzez stosowanie urządzeń do wykorzystania ich na miejscu lub retencji; dopuszczenia odprowadzania wód spływających ze szczelnie utwardzonych miejsc do parkowania do wód lub ziemi z zachowaniem przepisów odrębnych;

2. obowiązku selektywnej zbiórki odpadów komunalnych i ich gromadzenia w wyznaczonych miejscach; w przypadku wytwarzania odpadów innych niż komunalne należy stosować obowiązujące przepisy z zakresu gospodarki odpadami;

3. dopuszczenia zaopatrzenia w ciepło z indywidualnych źródeł ciepła – bezemisyjnych lub innych, spełniających standardy energetyczno-ekologiczne;

4. wyznaczenia stref ochronnych istniejącej i projektowanej infrastruktury technicznej oraz nakazanie ich późniejszej kontroli, zgodnie z obowiązującymi przepisami;

5. wprowadzenia zakazów dotyczących lokalizacji przedsięwzięć negatywnie oddziałujących na środowisko.

Ustalenia projektu planu respektują powyższe wytyczne opracowania ekofizjograficznego w zakresie ograniczeń i możliwości zagospodarowania obszaru wynikających z potrzeby ochrony zasobów i walorów przyrodniczo-krajobrazowych oraz historycznych obszaru.

4. Analiza istniejącego stanu środowiska, potencjalne jego zmiany w przypadku braku realizacji projektowanego planu

Podział fizycznogeograficzny

Zgodnie z podziałem fizycznogeograficznym (Kondracki 2002) omawiany obszar znajduje się w granicach mezoregionu Wzniesienia Łódzkie (318.82), należącego do makroregionu Wzniesienia Południowomazowieckie (318.8), podprowincji Niziny Środkowopolskie (318), prowincji Niż Środkowoeuropejski. W podziale geomorfologicznym Polski przyjęto (Gilewska 1991), że obszar ten znajduje się w obrębie mezoregionu Wysoczyzna Łódzka (AV.g2), makroregionu Wzniesienia Łódzkie (AV.g), podprowincji Niziny Środkowopolskie (AV). Według podziału Łodzi na jednostki geomorfologiczne J. Goździka i J. Wieczorkowskiej (*Atlas Miasta Łodzi* 2002) wyróżnione w oparciu o podobieństwa cech morfometrycznych oraz budowy wewnętrznej i genezy form terenu, analizowany obszar położony jest w obrębie Wzgórz Łagiewnickich i jednostki niższego rzędu: Płaskowzgórza Stokowskiego.

Rzeźba terenu

Obszar objęty opracowaniem cechuje urozmaicona rzeźba terenu, ukształtowana przez procesy glacialne, a następnie poddawana długotrwałym procesom rozmywania struktur polodowcowych. Szczególną rolę w ukształtowaniu rzeźby tego terenu odegrał lądolód zlodowacenia środkowopolskiego – stadiału mazowiecko-podlaskiego (Warty), pozostawiając po sobie formy geomorfologiczne, stanowiące obecnie najważniejsze elementy w krajobrazie tego obszaru. Podczas kolejnego zlodowacenia północnopolskiego (bałtyckiego) następowało osadzanie się piasków i mułków deluwialnych. Wraz z nadejściem najmłodszej epoki

geologicznej, holocenu, nastąpiło ocieplenie i wytworzyły się formy pochodzenia rzeczno – dolinki cieków okresowych. Rzeki wcinały się w starsze dna dolin, tworząc tarasy akumulacyjne znajdujące się w dolinach rzek. Najmłodszymi formami rzeźby holocenijskiej, pochodzenia denudacyjnego są wąwozy i parowy.

Na obszarze można wyróżnić następujące formy geomorfologiczne:

- formy pochodzenia lodowcowego:
 - wysoczyzna morenowa – w centralnej części obszaru,
 - wzgórze moren przeważnie spiętrzonych – w północnej części obszaru,
- formy pochodzenia denudacyjnego
 - równiny denudacyjne – w południowo-zachodniej części obszaru,
 - stoki wyraźnie zaznaczone – w zachodniej i wschodniej części obszaru,
 - stoki słabo zaznaczone – w środkowej części obszaru,
 - suche doliny i niecki denudacyjne – w północnej i południowej części obszaru.

Dominującą formą geomorfologiczną na obszarze objętym planem jest wysoczyzna morenowa (wysokości względne 2-5 m, nachylenie terenu ok. 5°), występująca w rejonie Nowego Imielnika. W północnym krańcu opracowania na niewielkiej powierzchni występują wzgórze moren spiętrzonych, będące efektem piętrenia osadów przedpola lodowca, na skutek istniejącego w podłożu pomiędzy Zgierzem a Brzezunami progu skał mezozoicznych, pchanych przez nasuwający się lodowiec. Liczne odsłonięcia wskazują na spiętrzoną budowę wewnętrzną tych moren.

Ponadto występują tu suche doliny i niecki denudacyjne. Wielkość tych form jest zróżnicowana, w wielu wypadkach, okresowo są one wypełnione wodą (w czasie intensywne opadów oraz wiosennych roztopów). Formy te powstały w okresie zlodowacenia Wisły i związane były z intensywnymi procesami splukiwania oraz ruchami masowymi. Osady transportowane były w dół stoków, do den dolin rzecznych, które zaczęły się kształtować w czasie panującego między zlodowaczeniami ocieplenia klimatu, zwanego interglacjałem eemskim. Efektem denudacji, są również długie stoki, silnie urozmaicające rzeźbę, szczególnie w obrębie Wzniesień Łódzkich. Procesami prowadzącymi do wyrównania długich stoków są: denudacja górnych ich części i akumulacja materiału w dolnych ich częściach. W południowo-zachodniej części obszaru opracowania występują równiny denudacyjne.

Przedmiotowy obszar posiada urozmaiconą rzeźbę terenu. Rzędne terenu wynoszą od ok. 170 do 240 m. Największe wysokości bezwzględne można odnotować w obrębie występowania równiny denudacyjnej w południowej części obszaru, gdzie wysokości terenu przekraczają 230 m n.p.m..

Urozmaicenie rzeźby badanego obszaru wyraża się także w dużej zmienności spadków terenu, które wynoszą przeważnie powyżej 4°, a miejscami nawet 15°.

Budowa geologiczna, grunty

Na podstawie geomorfologii badanego obszaru i procesów im towarzyszących, a w szczególności wpływu zlodowacenia środkowopolskiego – stadiału mazowiecko-podlaskiego (Warty) na ukształtowane formy terenu, dokonano analizy budowy geologicznej i rozpoznania utworów tworzących grunty opracowania. Powierzchniową warstwę obszaru badań tworzą utwory czwartorzędowe spoczywające na nieciągłej (na skutek erozji) warstwie gruntów trzeciorzędowych. Zwarta pokrywa osadów czwartorzędowych posiada zróżnicowaną

miąższość w zależności od ukształtowania podłoża czwartorzędowego i zaburzeń glacitektonicznych - od kilku do kilkudziesięciu metrów. W budowie geologicznej dominują utwory wodnolodowcowe, tworzące pokrywy plejstoceńskie.

W granicach omawianego obszaru powierzchniową warstwę stanowią plejstoceńskie piaski wodnolodowcowe, piaski i żwiry oraz mułki kemów i gliny zwałowe – utwory geologiczne związane ze stadią warty, mułki i piaski deluwialne, a jedynie w niewielkiej części – holocenne namuły den dolinnych i zagłębień bezodpływowych.

Powierzchniowa warstwa utworów czwartorzędowych spoczywa na nieciągłej (na skutek erozji) warstwie gruntów trzeciorzędowych. Zwarta pokrywa osadów czwartorzędowych posiada zróżnicowaną miąższość w zależności od ukształtowania podłoża czwartorzędowego i zaburzeń glacitektonicznych - od kilku do kilkudziesięciu metrów.

Głębokość przemarzania gruntów na obszarze Łodzi wynosi 1,00 m (strefa tej wartości obejmuje Polskę środkową i wschodnią).

Na terenie objętym opracowaniem nie stwierdzono występowania udokumentowanych złóż surowców mineralnych.

Wody powierzchniowe i podziemne

Miasto Łódź położone jest na dziale wodnym I rzędu dorzecza Wisły i Odry, który przebiega nieco na południe od terenu opracowania, wzdłuż ciągu pagórków w rejonie Stare Moskule-Moskuliki-Różki. Główne zlewnie odwadniające obszar miasta Łodzi stanowią: w dorzeczu Wisły - rzeka Bzura (na północy) i rzeka Miazga (na wschodzie), w dorzeczu Odry - rzeka Ner (na południu), wraz z dopływami.

Teren objęty planem położony jest w zasięgu zlewni rz. Bzury.

Sieć hydrograficzna badanego obszaru jest uboga. Wody powierzchniowe reprezentowane są jedynie przez rowy i niewielkie stawy oraz zajmujący naturalne obniżenia terenu epizodyczny ciek z Imielnika (lewy dopływ Moszczenicy), prowadzący wody okresowo. Analizowany obszar znajduje się poza zasięgiem stref zagrożenia powodziowego. Dolina cieku z Imielnika jest wskazywana jako obszar zagrożony wystąpieniem podtopień ze względu na wysoki poziom wód gruntowych, a jej fragment położony po zachodniej stronie ulicy Strykowskiej także jako teren narażony na niebezpieczeństwo podtopień wodami spływu powierzchniowego.

Jednolitą częścią wód powierzchniowych jest oddzielny i znaczący element wód powierzchniowych: jezioro, sztuczny zbiornik wodny, ciek a także fragment morskich wód wewnętrznych itp. Większe cieki dzielone są na mniejsze odcinki stanowiące JCWP.

Omawiany teren położony jest w zasięgu jednolitych części wód powierzchniowych RW200017272249 - Moszczenica od źródeł do dopływu z Besiekierza (Tabela 1).

Tabela 1. Ocena jakości Jednolitych Części Wód Powierzchniowych

nazwa i kod JCWP	nazwa punktu pomiarowego	stan / potencjał ekologiczny	stan chemiczny	stan JCWP
Moszczenica od źródeł do dopływu z Besiekierza RW200017272249	Moszczenica-Gieczno	umiarkowany (JCWP silnie zmienione)	poniżej dobrego	ZŁY

źródło: Komunikaty o stanie jakości wód powierzchniowych województwa łódzkiego badanych w 2016 i 2017, WIOŚ w Łodzi – BMŚ, 2017, 2018

Na podstawie przeprowadzonego monitoringu jakości wód powierzchniowych stan/potencjał ekologiczny wskazanych JCWP określono jako zły.

W Planach gospodarowania wodami (na obszarze dorzecza Odry - Dz. U. 2016 r., poz. 1967, ze zm., na obszarze dorzecza Wisły - Dz. U. 2016 r., poz. 1911, ze zm.) zostały określone cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oparte na wartościach granicznych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych, odpowiadających dobremu stanowi wód. Mając na względzie potrzebę zachowania dobrego stanu wód, należy monitorować formy działalności człowieka o największym wpływie na zasoby i jakość wód rzeki (np. sposób postępowania ze ściekami, odpadami, źródła poboru wód). Ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych dla Moszczenicy od źródeł do dopływu z Besiekierza zostało ocenione jako zagrożone.

W obowiązującym *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi* w ramach ochrony i kształtowania systemu hydrologicznego miasta w sposób zapewniający prawidłowy obieg wody w mieście zakłada się m.in. zachowanie drożności koryt cieków i stref okresowej koncentracji spływu wód (cieki okresowe) poprzez zakaz ich przegradzania, wprowadzania zabudowy i innych elementów utrudniających lub uniemożliwiających przepływ wód, zachowanie jako aktywnych przyrodniczo głównych stref retencjonowania, zasilania i inicjacji wód powierzchniowych (dolin cieków wraz z odcinkami źródłowymi, oraz obszarów wododziałowych), zakaz lokalizacji zainwestowania stwarzającego ryzyko przenikania zanieczyszczeń do wód gruntowych i podziemnych w obszarach szczególnie wrażliwych na antropopresję (w proponowanych strefach ochronnych wód podziemnych Głównych Zbiorników Wód Podziemnych, w obszarach wododziałowych oraz w otoczeniu ujęć wód podziemnych) realizację nowych zbiorników retencyjnych zgodnie z Wojewódzkim Programem Małej Retencji i programami miejskimi oraz organizację przestrzeni w sposób sprzyjający retencji wód opadowych w zwartej strefie zurbanizowanej miasta. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych ma za zadanie zidentyfikowanie tych JCWP, które z powodu występowania istotnych oddziaływań antropogenicznych mogą nie osiągnąć lub nie utrzymać dobrego stanu. Zidentyfikowane JCWP rzeczne, w przypadku których ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych jest wysokie, wymagają wprowadzenia działań uzupełniających zorientowanych na zredukowanie wskazanych presji. W związku z tym, by ocenić czy obecny poziom presji może skutkować nieosiągnięciem celów środowiskowych, należy określić stopień oddziaływania presji na wody. Podstawą oceny ryzyka jest aktualna ocena stanu wód. W przypadku omawianego obszaru jest to wynik zły.

Na terenie opracowania dominują wody podziemne występujące na czwartorzędowych poziomach wodonośnych: dolnokredowych i górnokredowych. Poziomy wodonośne w utworach jurajskich są trudno dostępne i występują na znacznych głębokościach. Wody na potrzeby użytkowe eksploatowane są głównie z utworów czwartorzędowych – serie piaszczysto-żwirowe leżące między lub pod glinami morenowymi.

Przedmiotowy obszar znajduje się w zasięgu występowania trzech jednostek hydrologicznych - Głównych Zbiorników Wód Podziemnych: GZWP nr 401 Niecka Łódzka, GZWP nr 402 Stryków oraz GZWP nr 403 Zbiornik międzymorenowy Brzeziny-Lipce Reymontowskie. Pierwszy z nich – obejmujący swym zasięgiem jedynie niewielki, południowo-zachodni skraj obszaru – to zbiornik w ośrodku szczelinowym i szczelinowo-

porowym kredy dolnej, drugi – obejmujący północno-wschodnią część obszaru – to zbiornik szczelinowo-krasowy jury górnej, a trzeci – obejmujący prawie cały obszar – to zbiornik międzymorenowy wydzielony w ośrodku porowym w osadach czwartorzędowych. Większość omawianego obszaru znajduje się w zasięgu proponowanych obszarów ochronnych GZWP nr 403 Zbiornika międzymorenowego Brzeziny-Lipce Reymontowskie,

Jednolite części wód podziemnych (JCWPd) są jednostkami hydrogeologicznymi, które zostały wyodrębnione na podstawie systemów krążenia wód przypowierzchniowego poziomu wodonośnego. Zgodnie z przyjętymi w 2011 roku Planami gospodarowania wodami (PGW) na obszarze dorzeczy w Polsce obowiązywał podział na 161 JCWPd. Na potrzeby aktualizacji PGW, przyjętych Rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz. U. poz. 1911 - dla dorzecza Wisły i Dz. U. poz. 1967 - dla dorzecza Odry), opracowano nowy podział na 172 JCWPd.

Obszar objęty opracowaniem obecnie położony jest w JCWPd: PLGW650063, przy granicy zasięgu tej jednostki.

W części miasta, znajdującej się w zasięgu tej jednostki, pomiary prowadzone przez WIOŚ w Łodzi w ramach monitoringu badania jakości wód podziemnych były wykonywane w bliskim sąsiedztwie również na ulicy Strykowskiej 195 oraz ulicy Żółwiowej 12. Badania obejmowały kredowe piętro wodonośne i w obu przypadkach czwartorzędowe.

Wszystkie jednolite części wód podziemnych (JCWPd) obejmujące obszar miasta Łodzi zostały zidentyfikowane jako niezagrożone nieosiągnięciem celów środowiskowych, a celem środowiskowym jest dobry stan chemiczny i ilościowy wód podziemnych. Według informacji zawartych w Programie wodno-środowiskowym kraju, jako dobry został oceniony zarówno stan ilościowy, jak i chemiczny wód, a w konsekwencji status całych JCWPd.

Gleby

Jednym z najważniejszych czynników glebotwórczych, który wpływa na rodzaj gleby i wartości użytkowo-rolnicze jest skała macierzysta. Zasadniczymi skałami macierzystymi dla gleb występujących w obrębie omawianego obszaru są czwartorzędowe utwory polodowcowe. Dominują tu gleby płowe wytworzone z pyłów piaszczystych i piasków gliniastych mocno pylastych. Ponadto mniejszą powierzchnię zajmują gleby rdzawe wytworzone z piasków luźnych i słabogliniastych oraz piaski gliniaste lekkie. Na terenach zabudowanych oraz zajętych pod ciągi komunikacyjne występują gleby zdegradowane, antropogenicznie przeobrażone wskutek procesów urbanizacyjnych. Występujące tu gleby zaliczane są do gleb ubogich. Pod względem przydatności rolniczej wyróżniono geokompleksy litogeniczne związane z utworami przepuszczalnymi, kompleks żytni słaby – północno-wschodnia część obszaru.

Zieleń

Ze względu na niewielkie zurbanizowanie obszaru objętego opracowaniem, szata roślinna należy do elementów środowiska słabo przekształconych.

Według Atlasu Miasta Łodzi z 2002 r. rejon miasta, obejmujący obszar opracowania, pod względem liczebności gatunków roślin zielnych, charakteryzuje się największym bogactwem florystycznym (powyżej 250 gatunków/km²).

Roślinność rzeczywistą na tym obszarze stanowi przede wszystkim roślinność synantropijna (zasiedlająca podłoże zmienione przez człowieka): segetalna (towarzysząca uprawom) i ruderalna (towarzysząca zabudowie i drogom) oraz w niewielkim stopniu lasy zniekształcone oraz drzewostany pochodzenia sztucznego na zdegradowanych siedliskach. Aktualną potencjalną roślinnością naturalną, czyli taką, która rozwinęłaby się w obecnych warunkach środowiska po ustaniu ingerencji człowieka, jest:

- eutroficzny las jodłowy *Galio-Abietenion* w kompleksie z wilgotnym grądem lub kwaśną buczyną,
- świetlista dąbrowa *Potentillo albae-Quercetum* widny las dębowy z leszczyną i bogatym runem,
- grąd subkontynentalny *Tilio cordatae-Carpinetum* odmiana małopolska, podzespoły wilgotny i typowy, seria troficzna, uboga i bogata.

Za roślinność kultywowaną uznano tę, która jest kształtowana przez człowieka w sposób kontrolowany – jest urządzona i pielęgnowana. Zaliczono tu ogrody i ogródki przydomowe z sadami oraz zielen towarzyszącą ciągom komunikacyjnym (nieliczną).

Na analizowanym obszarze nie ma terenów zieleni miejskiej: parków czy skwerów, a jedynie niewielkie powierzchniowo lasy pochodzenia sztucznego na zdegradowanych siedliskach: bór świeży i las mieszany świeży oraz pionierskie zadrzewienia na gruntach porzuconych w uprawie.

Fauna

Na podstawie informacji zawartych w Atlasie Miasta Łodzi z 2002 r. można stwierdzić, iż teren będący przedmiotem opracowania należy do średnio bogatych w zasoby faunistyczne. Szacunkowa średnia liczba lęgowych gatunków ptaków na tym obszarze wynosi od 35 do 39 gatunków na 1 km².

Na omawianym obszarze nie stwierdzono występowania rzadkich i zagrożonych owadów, ani udokumentowanych stanowisk gadów i ssaków. Stwierdzono jedno stanowisko występowania płazów - grzebiuszki ziemnej *Pelobates fuscus*.

W tej części miasta ze ssaków notowano bytowanie: sarny *Capreolus capreolus*, dzika *Sus scrofa*, królika europejskiego *Oryctolagus cuniculus*, lisa *Vulpes vulpes*, kreta *Talpa europaea*, kuny domowej *Martes foina*, łasicy *Mustela nivalis*, jeża wschodniego *Erinaceus roumavicus* i wiewiórki *Sciurus vulgaris*. Niedalekie sąsiedztwo dużego kompleksu leśnego oraz otwarte przestrzenie sprzyjają występowaniu wielu gatunków zwierząt.

Warunki klimatyczne

Wg regionalizacji rolniczo-klimatycznej Polski R. Gumińskiego (1948), obszar Łodzi zaliczony został w całości do Dzielnicy Łódzkiej.

Warunki klimatyczne miasta, w tym też obszaru opracowania, podobnie jak całej Polski środkowej, kształtowane są głównie w wyniku ścierania się mas powietrza polarno-morskiego (atlantyckiego) oraz mas powietrza kontynentalnego (azjatyckiego). Stąd też wynika typowa dla klimatu Polski przejściowość, wyrażająca się częstą zmianą stanów pogodowych i występowaniem sześciu pór roku.

Masy powietrza polarno-morskiego pojawiają się przez 65% dni w roku, zaś kontynentalnego przez 29% dni w roku. Sporadycznie, głównie w kwietniu (7% dni) i maju

(13,5% dni), napływają masy powietrza arktycznego, najrzadziej masy powietrza zwrotnikowego.

Średnia roczna temperatura powietrza dla okresu od 1951 do 2005 roku wynosiła 8,5°C. Najchłodniejszym miesiącem jest zazwyczaj styczeń (średnia temperatura -1,8°C), a najcieplejszym lipiec (średnia temperatura 18,6°C), ale w poszczególnych latach może to być też czerwiec lub sierpień, w których średnie temperatury osiągają 21°C. Największa zmienność średnich miesięcznych temperatur przypada na styczeń, luty i marzec, najmniejsza na późne lato i wczesną jesień.

Maksymalne prędkości wiatru przypadają na zimę i wiosnę. Są to zazwyczaj wiatry zachodnie i południowo-zachodnie, które wyróżniają się także największą częstotliwością. Znacznymi prędkościami charakteryzują się też wiatry północne, które jednak występują rzadziej.

Średnie roczne sumy opadów wynoszą 525 - 575mm i są o około 25 – 50 mm większe niż w zachodniej części miasta. Największe wartości opadów przypadają na miesiące letnie, najmniejsze wartości opadów występują w lutym (27,9 mm). Pokrywa śnieżna w ostatnich latach utrzymywała się przeciętnie przez 82 dni w ciągu pięciu miesięcy zimowych (listopad, grudzień, styczeń, luty, marzec).

Liczba dni pogodnych w roku (dane ze stacji meteorologicznej Łódź-Lublinek) wynosi 32 i jest niższa niż na obszarach sąsiednich. Związane jest to ze zwiększoną konwekcją nad miastem, wywołaną zwyżką temperatury, zanieczyszczeniem powietrza, a tym samym większą ilością źródeł kondensacji pary wodnej.

Zanieczyszczenie powietrza jest czynnikiem zmniejszającym ilość energii słonecznej docierającej do powierzchni terenu. Średnie roczne usłonecznienie (lata 1952-1980) wynosiło dla miasta Łodzi 1 500,5 godz., co stanowi 33 % usłonecznienia możliwego astronomicznie, podczas gdy np. w Brwinowie 1 647,4 godz. (37 %), w Skierniewicach 1 732,6 godz. (39 %). W 2005 r. roczne usłonecznienie wynosiło ok. 1 846 godzin. Najwyższe wartości usłonecznienia przypadają na maj, czerwiec i lipiec.

Ochrona prawna zasobów przyrodniczych

Przeważająca część omawianego obszaru leży w granicach Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich, pozostała (zachodnia i południowa) – w jego otulinie. W północnej części obszaru zlokalizowany jest także Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Sucha Dolina w Moskulach”. Celem ustanowienia powyższej formy ochrony jest zachowanie cennego krajobrazu naturalnego i kulturowego doliny denudacyjnej, ze względu na jej walory widokowe i estetyczne. Sucha dolina posiada wybitne walory krajobrazowe, a zlokalizowane na tym obszarze panoramy i punkty widokowe ukazują naturalny charakter rzeźby w strefie krawędziowej Wzniesień Łódzkich. Wśród zbiorowości roślinnych występują łąki świeże. Na terenie „Suchej Doliny w Moskulach” występują płaty łąk świeżych, z bodziszkiem łąkowym i pasternakiem, płaty muraw napiaskowych, zarośli, zadrzewień oraz lasy (grąd subkontynentalny). Teren ma znaczenie dla zachowania awifauny i fauny bezkręgowców. Stanowi również korytarz ekologiczny, umożliwiający migrację środowiska biotycznego między kompleksami leśnymi wchodzącymi w skład systemu ekologicznego północno-wschodniej części miasta.

Najbliżej położonymi obszarami przyrodniczymi i krajobrazowymi, objętymi prawnymi formami ochrony - w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody - są:

- rezerwat przyrody „Struga Dobieszkowska”, położony w odległości około 800 m na wschód (na terenie gminy Stryków),
- rezerwat przyrody „Las Łagiewnicki”, położony w odległości około 3,7 km na południowy zachód,
- użytek ekologiczny „Łąki na Modrzewiu”, położony w odległości około 2,2 km na zachód,
- użytek ekologiczny „Stawy w Nowosolnej”, położony w odległości około 3,5 km na południowy wschód.

Na omawianym obszarze nie ma żadnego obiektu uznanego za pomnik przyrody.

Obszar, tak jak całe miasto Łódź, znajduje się poza europejskimi systemami o wysokiej aktywności przyrodniczej wyznaczonymi w ramach sieci Natura 2000 oraz ECONET-POLSKA; najbliższe są położone w odległości kilku kilometrów od granic miasta.

Zagospodarowanie i sąsiedztwo

Omawiany obszar pod względem zagospodarowania jest mało zróżnicowany, jego większość zajmują tereny rolne, częściowo już nieużytkowane rolniczo, łąki i pastwiska oraz zadrzewienia na terenach porolnych. Znajdują się tam również niewielkie lasy (prywatne).

Tereny zabudowy: zagrodowej oraz mieszkaniowej jednorodzinnej skupione są wzdłuż dróg - zwłaszcza ul. Strykowskiej, ul. Aksamitnej i ul. Jana i Cecylii, a także przy wschodniej granicy obszaru (zarazem granicy miasta).

Obsługę komunikacyjną obszaru zapewniają ulice: Strykowska, Aksamitna oraz ulica Jana i Cecylii.

Obszar opracowania wyposażony jest w sieci infrastruktury technicznej: wodociągowe i elektroenergetyczne. Dotychczas brak jest sieci kanalizacyjnej, ciepłowniczej, gazowej oraz telekomunikacyjnej. Przez obszar opracowania przechodzą linie elektroenergetyczne średniego napięcia 15 kV.

Sąsiedztwo obszaru stanowią tereny o podobnym charakterze – głównie tereny otwarte, z luźną zabudową jednorodziną, a po wschodniej stronie – na terenie gminy Nowosolna i w granicach parku krajobrazowego – także z większym udziałem lasów.

Wartości kulturowe

W granicach omawianego obszaru nie ma obiektów ani obszarów wpisanych do rejestru zabytków ani do gminnej ewidencji zabytków.

Powiązania ekologiczne

Omawiany obszar, jak i jego sąsiedztwo - obejmujące Park Krajobrazowy Wzniesień Łódzkich wraz z otuliną - są bardzo ważnym elementem funkcjonalnym systemu przyrodniczego całej aglomeracji łódzkiej. W skali lokalnej i regionalnej współtworzy on sieć obszarów o najcenniejszych walorach przyrodniczych i krajobrazowych, łącząc inne tereny cenne przyrodniczo, zarówno te w granicach miasta, jak i poza jego obrębem – na terenie sąsiednich gmin: Nowosolnej i Strykowa. W pobliżu omawianego obszaru zasadniczym elementem tej sieci jest przede wszystkim Las Łagiewnicki wraz z otaczającymi go terenami

otwartymi (mozaikowe, ekstensywne uprawy rolne o dużych walorach widokowych, zadrzewienia, niewielkie lasy) i obniżeniami dolinnymi. We wschodniej oraz północnej części obszaru przebiegają łączniki przyrodnicze uwzględnione w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi*. Wszystkie tereny sąsiadujące z obszarem są zurbanizowane w niewielkim stopniu, zatem obszar posiada powiązania ekologiczne z całym otoczeniem. Częściową barierę stanowi przecinająca obszar ulica Strykowska – droga krajowa nr 14, a jej przebudowa może spowodować osłabienie obecnych powiązań ekologicznych.

W Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Łódzkiego (PZPWŁ), zatwierdzonym uchwałą Nr LX/1648/10 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 21 września 2010 r., na terenie miasta wyznaczono 8 terenów proponowanych do objęcia ochroną prawną jako obszary chronionego krajobrazu, w tym OChK „Wilanowski z Pradolina Łódki”, obejmujący część omawianego obszaru. Zaproponowany w PZPWŁ system obszarów chronionego krajobrazu docelowo miał zagwarantować wytworzenie spójnej sieci ekologicznej i zapewnić połączenie miasta z terenami sąsiednimi, cennymi przyrodniczo. Wraz z Parkiem Krajobrazowym Wzniesień Łódzkich, obszary chronione stanowiły korytarz ekologiczny o znaczeniu regionalnym. W kolejnym, obecnie obowiązującym dokumencie: Planie zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego oraz planie zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Łodzi, przyjętym Uchwałą Nr LV/679/18 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 28 sierpnia 2018 r., nie zawarto jednak żadnej propozycji utworzenia obszarów chronionych na terenie Łodzi.

Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego planu

Projekt planu nie wprowadza radykalnych zmian w przeznaczeniu terenów, w stosunku do ich aktualnego użytkowania, tym samym realizacja jego ustaleń nie spowoduje istotnej zmiany obecnego stanu środowiska.

Również w przypadku braku realizacji postanowień projektowanego planu stan środowiska nie zmieni się zauważalnie – a przede wszystkim nie pogorszy się, o ile utrzymany zostanie dotychczasowy sposób zagospodarowania, niestwarzający uciążliwości dla środowiska. Projekt planu ma na celu wprowadzenie ładu przestrzennego oraz ochronę walorów krajobrazowych i przyrodniczych na obszarze parku krajobrazowego i jego otuliny. Jako dominujące przeznaczenie terenów ustala tereny rolnicze i wyznacza granice terenów o innym przeznaczeniu: zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej (usług lokalnych) i zabudowy usługowej, w tym zamieszkania zbiorowego, oraz kształtuje układ komunikacyjny przedmiotowego obszaru. Plan określa zasady ochrony Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich i jego otuliny na podstawie przepisów odrębnych, w szczególności tych zawartych w planie ochrony Parku, tak więc zasady te będą obowiązywać niezależnie od uchwalenia planu. Nie zmieni się sposób gospodarowania w lasach, ponieważ prowadzony jest on zgodnie z planami urządzania lasu. Zaniechanie prowadzenia gospodarki leśnej (mało prawdopodobne) spowodowałoby samoistne przekształcanie się obecnych zbiorowisk roślinnych, w drodze sukcesji naturalnej, zgodnie z warunkami siedliskowymi, co, z punktu widzenia bioróżnorodności, byłoby zjawiskiem korzystnym.

W przypadku nieuchwalenia planu miejscowego bardzo prawdopodobnym zagrożeniem byłaby presja budowlana na ten atrakcyjny krajobrazowo i przyrodniczo teren, prowadząca do degradacji jego walorów. Skutkami wprowadzania zabudowy na tereny otwarte byłyby:

- bezpośrednie niszczenie lub defragmentacja siedlisk przyrodniczych,
- zmniejszanie się powierzchni terenów naturalnego bytowania dzikiej zwierzyny,
- wygrodenia przerywające powiązania ekologiczne i utrudniające lub uniemożliwiające migrację zwierząt,
- zmniejszanie się bioróżnorodności obszaru,
- zakłócenia w funkcjonowaniu systemu ekologicznego,
- niekorzystne zmiany w krajobrazie,
- zagrożenie zanieczyszczeniem wód powierzchniowych i podziemnych oraz gleby, przy niewłaściwym odprowadzaniu ścieków bytowych i gromadzeniu odpadów komunalnych.

Brak realizacji ustaleń projektowanego planu może również przyczynić się do obniżenia lub utraty walorów krajobrazowych obszaru, jeśli nowe zainwestowanie nie będzie respektować tych walorów. Przy braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, kształtowanie nowej zabudowy i wszelkich procesów inwestycyjnych odbywa się bowiem w trybie wydawanie decyzji administracyjnych, a więc z ograniczonymi możliwościami przeprowadzenia wieloaspektowych analiz przestrzennych, co może powodować, iż nowe obiekty nie będą w pełni spójne z otoczeniem. Będą wydawane pozwolenia na budowę w oparciu o decyzje o warunkach zabudowy, które nakładają na inwestora znacznie mniejszy zakres warunków do spełnienia niż czynią to ustalenia planu miejscowego. Ponadto decyzje o warunkach zabudowy ustalają sposób zagospodarowania dla każdej działki osobno, co powoduje zainwestowanie w sposób nieskoordynowany i zagrażający poprzez jednostkowe, a nie kompleksowe rozwiązania ładu przestrzennego.

Podkreślenia wymaga fakt, iż z tą niekorzystną tendencją mamy do czynienia obecnie. Dopiero uchwalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pozwoli kontrolować wprowadzanie nowej zabudowy na tym obszarze, a także określi jej dopuszczalne cechy i parametry, równocześnie skutecznie blokując możliwość powstawania zabudowy na terenach do tego nieprzewidzianych.

Na stan środowiska przyrodniczego istotny wpływ może mieć rozbudowa układu komunikacyjnego, jednak projekt planu nie przewiduje nowych elementów tego układu. Ponadto drogi mogą powstać niezależnie od uchwalenia planu (na podstawie tzw. specustawy), a ich negatywne oddziaływanie w postaci emisji zanieczyszczeń i hałasu może być, przynajmniej częściowo, niwelowane zastosowanymi rozwiązaniami technicznymi i usprawnieniem ruchu.

Ustalenia projektu planu w zakresie ochrony środowiska oraz w zakresie obsługi obszaru przez infrastrukturę techniczną zapewniają utrzymanie stanu środowiska na co najmniej dotychczasowym poziomie.

5. Analiza stanu środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Stan środowiska naturalnego analizowanego terenu jest zadowalający. Przedmiotowy obszar położony jest w znacznej odległości od centrum miasta – poza strefą koncentracji większości zanieczyszczeń. Lokalne liniowe i powierzchniowe źródła emisji zanieczyszczeń

nie powodują przekroczeń dopuszczalnych poziomów stężeń zanieczyszczeń pyłowych i gazowych. Stężenia większości badanych zanieczyszczeń osiągają, w granicach obszaru opracowania, najniższe wartości w skali miasta i całej aglomeracji łódzkiej. Na dobry stan powietrza mają wpływ przede wszystkim: możliwość przewietrzania terenu, związana z obecnością terenów otwartych oraz duży udział terenów zieleni.

Na omawianym obszarze występują źródła liniowej emisji zanieczyszczeń i hałasu – ciąg komunikacyjny o znacznym natężeniu ruchu - ulica Strykowska, uznawana za drogę o znacznej uciążliwości akustycznej i źródło emisji pyłowych z transportu. Ponadto droga ta stanowi szlak przewozu niebezpiecznych substancji. Zabudowa mieszkaniowa usytuowana przy tej ulicy, znajduje się w strefie przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu - zarówno w porze dziennej, jak i nocnej, a poziom przekroczeń dochodzi do 10 dB.

Źródłem zanieczyszczeń powietrza jest także emisja niska będąca bezpośrednim skutkiem stosowania w gospodarstwach domowych systemów grzewczych opartych o piece opalane węglem – często niskiej jakości. Omawiany obszar znajduje się bowiem poza zasięgiem miejskiej sieci ciepłowniczej. Zabudowa na tym obszarze, a także na terenach sąsiednich, jest jednak nieliczna i rozproszona, przez co istnieją lepsze warunki przewietrzania i depozycji zanieczyszczeń, a co za tym idzie - relatywnie niższe stężenia.

W 2019 r. średnioroczne stężenie dwutlenku azotu kształtowało się na poziomie $10,01 \mu\text{g}/\text{m}^3 - 15,00 \mu\text{g}/\text{m}^3$, co w porównaniu z innymi obszarami Łodzi jest wartością dość niską. Wzdłuż ulic i terenów z zabudową, stężenie NO_2 mogło być nieco większe. Uogólniając, średnioroczne stężenie dwutlenku azotu w ramach całego obszaru badań kształtuje się poniżej dopuszczalnego poziomu ustalonego w obowiązujących przepisach na $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

Poziom średnioroczny stężenia SO_2 w 2019 r. dla analizowanego obszaru wyniósł $10,01 \mu\text{g}/\text{m}^3 - 25,00 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Poziom stężenia dwutlenku siarki w rozkładzie średniomiesięcznym wykazuje zmienność sezonową - zimą stężenia są kilka lub kilkunastokrotnie wyższe niż w okresie letnim. W okresie silnych mrozów dochodzi do gwałtownego wzrostu poziomu SO_2 na skutek zwiększonego zapotrzebowania na energię cieplną (podwyższone spalanie surowców energetycznych) oraz dodatkowo niesprzyjającej rozpraszaniu zanieczyszczeń pogodzie antycyklonalnej (słabe wiatry).

Średnioroczne wartości stężenia pyłu zawieszonego PM_{10} kształtują się na całości obszaru objętego opracowaniem na poziomie $20,01 \mu\text{g}/\text{m}^3 - 25,00 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Istotny wpływ na zdrowie ludności (choroby serca, układu oddechowego) mają przekroczenia dobowej wartości dopuszczalnej – wartości 1-godzinnego stężenia PM_{10} mogą sięgać chwilowo nawet do kilkuset $\mu\text{g}/\text{m}^3$.

W ostatnich latach obszary przekroczeń wartości stężenia pyłu zawieszonego PM_{10} obejmowały znaczną część aglomeracji łódzkiej, wykazując tylko niewielkie zmiany zasięgu – wynikające z panujących warunków meteorologicznych, jednak na obszarze opracowania nie przekraczały poziomów dopuszczalnych.

Największe zagrożenie dla zdrowia ludzi stanowią drobne frakcje pyłu zawieszonego – $\text{PM}_{2,5}$. Średnie roczne wartości stężenia pyłu $\text{PM}_{2,5}$, mierzone na stanowiskach pomiarowych w województwie, były nieznacznie niższe niż w roku poprzednim. Wartość średniego rocznego stężenia pyłu $\text{PM}_{2,5}$ na obszarze objętym opracowaniem wyniosła $14,1-18,0 \mu\text{g}/\text{m}^3$.

W obrębie analizowanego obszaru nie występują punkty pomiarowo-kontrolne jakości wód powierzchniowych. Najbliższym punktem pomiarowo-kontrolnym (ppk) jest punkt na rzece Jasień – ul. Odrzańska (badany 2011-2017 r.), zlokalizowany na południowy – zachód od analizowanego obszaru (dane wg Raportu o stanie środowiska w województwie łódzkim w 2017 r. - wody).

W roku 2017 na obszarze województwa łódzkiego zostały przeprowadzone badania jakości wód podziemnych. Na obszarze opracowania nie występują punkty badawcze jakości wód podziemnych sieci regionalnej i krajowej. Najbliższe punkty pomiarowe sieci regionalnej znajdują się przy ul. Czechosłowackiej i na Stokach. W studni przy ul. Czechosłowackiej poddano badaniu wody z piętra kredy dolnej, które oceniono jako wody klasy III (w 2014 r. – klasa I) – zadowalającej jakości; wartości niektórych elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych lub słabego wpływu działalności człowieka (wyniki badań monitoringowych, przeprowadzonych w 2017 r.). W studni na Stokach również badano wody z piętra kredy dolnej, które oceniono jako wody klasy II.

Według informacji z krajowego monitoringu chemizmu opadów atmosferycznych i depozycji zanieczyszczeń, roczny sumaryczny ładunek jednostkowy zdeponowanych zanieczyszczeń za rok 2013 szacowany jest dla miasta Łodzi na 52,68 kg/ha*rok, przy średnim w województwie – 55,2 kg/ha*rok (który był o 12,9% większy niż średni dla całego obszaru Polski). Wartości ładunków poszczególnych badanych zanieczyszczeń, wnoszonych przez opady atmosferyczne na terenie miasta, chociaż wysokie, nie należały jednak do najwyższych w województwie.

Brak danych dotyczących zanieczyszczenia gleb uniemożliwia ocenę stopnia tego zanieczyszczenia. Należy jednak założyć, iż w największym stopniu zanieczyszczenie gleb dotyczy przyulicznych pasów terenów – wzdłuż ulic (dróg), gdzie dochodzi do koncentracji zanieczyszczeń pochodzenia komunikacyjnego: przede wszystkim ołowiu, a także miedzi, cynku i kadmu. Dodatkowym zanieczyszczeniem gleb są środki chemiczne, stosowane do zimowego utrzymania ulic i przydomowych ogródków jak również zanieczyszczenia chemiczne pochodzące z produkcji roślinnej na terenach użytkowanych rolniczo.

Projekt planu zakazuje lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego, melioracji, zalesień i wylesień.

Aktualnie przez obszar opracowania przebiegają sieci wodociągowe oraz linie energetyczne średniego napięcia.

Pełne określenie zasięgu obszarów objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem poszczególnych inwestycji nie jest możliwy na etapie sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego, bowiem nie precyzuje on szczegółowych zasad realizacji inwestycji. Oddziaływania te zostaną określone w decyzjach o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji danej inwestycji oraz w raportach o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Dla potrzeb dalszych analiz przyjęto, iż koncentracja negatywnych znaczących oddziaływań inwestycji będzie ograniczona do terenu tej inwestycji i zgodnie z art. 144 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska „eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna (...) powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny”.

Analogicznie przyjęto, iż koncentracja negatywnych znaczących oddziaływań inwestycji zamknie się w wyznaczonych planem ich liniach rozgraniczających w przypadku modernizowanych i projektowanych odcinków infrastruktury technicznej oraz modernizacji ulic, z zastrzeżeniem, iż oddziaływania, takie jak hałas czy koncentracja zanieczyszczeń pochodzących ze spalania paliw, będą odczuwalne także na terenach przylegających do drogi - w pasie o szerokości kilku do kilkunastu metrów.

Żadna z planowanych inwestycji uciążliwych dla środowiska nie wiąże się z oddziaływaniem na wartościowe przyrodniczo, ekologicznie lub krajobrazowo obszary, w tym Natura 2000 lub inne chronione na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Projekt planu nie reguluje szczegółowo kwestii odprowadzania wód opadowych i roztopowych. Zgodnie z art. 35 ust. 3 pkt 7 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne odprowadzanie do wód lub do urządzeń wodnych - wód opadowych lub roztopowych, ujętych w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacji deszczowej służące do odprowadzania opadów atmosferycznych albo w systemy kanalizacji zbiorczej w granicach administracyjnych miast jest usługą wodną. Na tego typu usługę wymagane jest pozwolenie wodnoprawne, a co za tym idzie - wykonanie operatu wodnoprawnego.

Teren objęty planem położony jest w zasięgu zlewni rzeki Bzury, zatem ciek ten stanowi podstawowy odbiornik wód opadowych i roztopowych.

Ustalenia projektu planu, określające przeznaczenie terenów i wskaźniki zagospodarowania, nie zakładają zmiany sposobu użytkowania terenów w stosunku do dotychczasowego, która powodowałyby zwiększenie uszczelnienia powierzchni. Tym samym nie zostanie ograniczona możliwość naturalnej retencji wód i nie wzrośnie zagrożenie lokalnymi podtopieniami i zalewaniem terenów niżej położonych.

Jako jedną z zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu ustalono - w zakresie gospodarki wodnej - nakaz stosowania kompleksowych rozwiązań poprzez: doprowadzenie infrastruktury technicznej wodociągowej i kanalizacji sanitarnej do wszystkich terenów przeznaczonych na cele zabudowy, doprowadzenie infrastruktury technicznej kanalizacji deszczowej do terenów przeznaczonych na cele zabudowy i dróg oraz retencjonowanie i zagospodarowanie nadmiaru wód opadowych i roztopowych w miejscu ich powstawania oraz włączenie terenów zurbanizowanych do miejskiego systemu gospodarki odpadami na zasadach określonych w przepisach odrębnych dotyczących utrzymania czystości i porządku w gminach.

Trzeba równocześnie podkreślić, iż w przypadku deszczy nawalnych rozwiązanie takie może okazać się niewystarczające.

6. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektu planu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

W granicach obszaru opracowania występują powierzchniowe formy ochrony przyrody, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, są to:

- Park Krajobrazowy Wzniesień Łódzkich,
- zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Sucha dolina w Moskulach”.

Przedmiotowy obszar, tak jak i całe miasto Łódź, znajduje się poza europejskimi systemami o wysokiej aktywności przyrodniczej, wyznaczonymi w ramach sieci Natura 2000.

Zgodnie z opracowaniem ekofizjograficznym (Waloryzacja przyrodnicza) sporządzonym na potrzeby obowiązującego *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi*, uchwalonym w 2018 r., zmienionym w 2019 r. i 2021 r., omawiany obszar zaliczono do obszarów o wysokich walorach krajobrazowych i wartościach ekologicznych. Są to w większości obszary w użytkowaniu rolniczym i leśnym, a zwłaszcza doliny rzeczne i tereny zieleni; posiadają one walory pozwalające na uznanie ich w całości za formy ochrony przyrody w postaci obszarów chronionego krajobrazu lub zespołów przyrodniczo-krajobrazowych; kierunki zmian w zagospodarowaniu i użytkowaniu terenów nie powinny naruszać walorów krajobrazowych, a same zmiany powinny następować w ramach jednego przedsięwzięcia, w formie zorganizowanych działań inwestycyjnych. W północnej części znajdują się siedliska przyrodniczych roślin i zwierząt o cechach naturalnych. Waloryzacja określa te tereny jako fragment przyrody naturalnej posiadające wartości kwalifikujące do objęcia ochroną prawną jako rezerваты przyrody lub użytki ekologiczne (zasady zagospodarowania tych terenów powinny być zgodne z zapisami dla danej formy ochrony wg ustawy o ochronie przyrody). Częściowo w analizowanym obszarze pojawiają się tereny uznane ww. opracowaniu za tereny zdegradowane stwarzające zagrożenie dla środowiska przyrodniczego i krajobrazu otwartego, są to tereny deformujące walory krajobrazowe, naruszające wartości ekologiczne i estetyczne danego obszaru, mogące stwarzać zagrożenie dla środowiska przyrodniczego i krajobrazu otwartego, potencjalnie posiadające funkcje ekologiczne – część ogrodów działkowych, wyrobiska, składowiska odpadów, części zabudowy (szczególnie w strefach korytarzy ekologicznych); wskazane do odtworzenia walorów poprzez rehabilitację i rewitalizację istniejącej zabudowy.

Projekt planu nie zawiera ustaleń, których realizacja miałaby wpływ na stan środowiska na obszarach podlegających ochronie położonych zarówno w jak i poza granicami obszaru objętego opracowaniem.

Obecnie zasadnicze problemy w zakresie środowiska przyrodniczego przedmiotowego obszaru dotyczą:

- uciążliwości akustycznej szlaków komunikacyjnych - najwyższa uciążliwość akustyczna występuje wzdłuż ul. Strykowskiej, przecinającej obszar. Hałas generowany w ciągu całej doby (L_{DWN}) osiąga tam wartość do 75 dB, a nocą (L_N) dochodzi do 70 dB (Mapa akustyczna Łodzi, 2017-2022 r.), stopniowo obniżający się do poziomu poniżej 55dB (L_{DWN}) i poniżej 50dB (L_N) w głąb opisywanego obszaru;

- kumulacji zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego - według Raportu o stanie środowiska w województwie łódzkim za 2017 r., średnioroczne stężenia poszczególnych zanieczyszczeń na obszarze opracowania kształtowały się na poziomie:

- NO_2 : 16,9 do 19,1 $\mu g / m^3$ (poziom dopuszczalny - 40 g / m^3);
- SO_2 : 4 do 9,5 $\mu g / m^3$ (poziom dopuszczalny - 20 g / m^3);
- pył zawieszony PM_{10} : 20 do 30 $\mu g / m^3$ (poziom dopuszczalny - 40 $\mu g / m^3$);
- pył zawieszony $PM_{2,5}$: 15 do 20 $\mu g / m^3$ (poziom dopuszczalny - 25 $\mu g / m^3$);
- benzo(a)piren w pyłe zawieszonym PM_{10} : 2 - 3 ng / m^3 (poziom dopuszczalny - 1 ng / m^3);

Na analizowanym obszarze jedynie wartości stężenia benzo(a)pirenu w pyłe zawieszonym PM_{10} są stale przekraczane, przy czym obszar przekroczeń obejmuje całą aglomerację; wartości stężeń pozostałych zanieczyszczeń powietrza mieściły się w normie;

- zabudowy i wygradzania terenów otwartych – walory krajobrazowe obszaru i jego niewielkie oddalenie od centrum miasta powodują, że jest to atrakcyjny teren dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i rezydencjonalnej; zabudowa taka pojawia się nie tylko w sąsiedztwie już zabudowanych działek, ale - wbrew ustaleniom planu ochrony PKWŁ - także na terenach otwartych w znacznym oddaleniu zarówno od terenów już zurbanizowanych, jak i dróg publicznych. Nowa zabudowa wiąże się z wygradzaniem i przekształcaniem dotychczasowych terenów rolnych, co powoduje obniżenie walorów krajobrazowych i przyrodniczych obszaru;

- degradacji i zanieczyszczeń gleby - obszar objęty opracowaniem został w niewielkim stopniu zurbanizowany – pod istniejącą i nowopowstającą zabudową oraz drogami grunty zostały antropogenicznie przekształcone. Brak jest danych, umożliwiających ocenę stopnia zanieczyszczenia gleb, należy jednak przypuszczać, iż problem ten dotyczy głównie pasów terenu wzdłuż ulic, gdzie dochodzi do koncentracji zanieczyszczeń pochodzenia komunikacyjnego: przede wszystkim ołowiu, a także cynku i miedzi;

- promieniowania elektromagnetycznego - głównymi emitorami (sztucznymi źródłami) tego rodzaju promieniowania są urządzenia łączności osobistej (stacje bazowe GSM/UMTS i LTE/CDMA), urządzenia radiokomunikacyjne (stacje radiowe i telewizyjne), urządzenia transmisji danych i sygnałów, linie wysokiego napięcia oraz urządzenia radiolokacyjne i radiodostępowe, Z pomiarów, prowadzonych przez WIOŚ w Łodzi od roku 2008 wynika, iż w żadnym z punktów pomiarowych w województwie nie doszło do przekroczenia dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku. Na obszarze objętym opracowaniem przy ulicy Strykowskiej zlokalizowane są stacje bazowe GSM/UMTS i LTE/CDMA;

- przegrodzenia korytarza ekologicznego – ulica Strykowska – droga krajowa nr 14, będąca istotnym elementem układu drogowego miasta, łącząc jego rejony centralne z „ringiem autostradowym”, w północnej części obszaru przecina korytarz ekologiczny prowadzący wzdłuż doliny cieku z Imielnika. Plan ochrony parku krajobrazowego wyznacza tam przejście dla zwierząt;

- zmniejszającej się bioróżnorodności - wprawdzie na obszarze objętym opracowaniem udział terenów otwartych i powierzchni biologicznie czynnych jest wciąż bardzo wysoki, ale występujące procesy urbanizacyjne (również na terenach sąsiednich) grożą defragmentacją siedlisk przyrodniczych i ograniczaniem różnorodności w świecie roślinnym i zwierzęcym;

- występowania ekstremalnych zjawisk pogodowych i klimatycznych, takich jak: nawalne deszcze, podtopienia, fale upałów, susze czy huragany - będących skutkiem zmian klimatu;

- zagrożenia powodowanego przewozami Niebezpiecznych Substancji Chemicznych (NSCh), prowadzonymi ulicą Strykowską, w odległości do 0,5 km od osi jezdni (według informacji Wydziału Zarządzania Kryzysowego i Bezpieczeństwa Urzędu miasta Łodzi).

Przyjęte w projekcie planu ustalenia dla poszczególnych terenów mają na celu ograniczanie wymienionych wyżej niekorzystnych zjawisk. Zasadnicze ustalenia planu zmierzają w kierunku utrzymania stanu obecnego, a także zapewnienia właściwych warunków dla zdrowia mieszkańców i użytkowników obszaru. Projekt planu nie zawiera ustaleń, których realizacja miałaby negatywny wpływ - w rozumieniu przepisów odrębnych - na stan środowiska na terenach położonych poza granicami obszaru objętego opracowaniem, w tym podlegających ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody.

Według ustaleń projektu, na całym obszarze wykluczono możliwość lokalizacji tymczasowych obiektów usługowo-handlowych, usług handlu o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², usług uciążliwych, a na terenach oznaczonych symbolami od 1MN do 6MN wprowadzono zakaz lokalizacji usług handlu o powierzchni sprzedaży powyżej 1000 m².

Dzięki istniejącemu i projektowanemu wyposażeniu terenu w sieci i urządzenia infrastruktury technicznej nie istnieje zagrożenie zanieczyszczania gleb, wód i powietrza. Tym niemniej projekt zawiera ustalenia dotyczące infrastruktury technicznej (szerzej omówione w rozdziale 3 Prognozy) w zakresie ochrony powietrza, wód i ziemi oraz ochrony przed polami elektromagnetycznymi.

W projekcie sformułowano także ustalenia dotyczące terenów lasów (1ZL – 15ZL), polegające na zakazie lokalizacji budynków, z wyjątkiem budynków związanych z gospodarką leśną w terenach: 1ZL, 2ZL i 13ZL, oraz dopuszczeniu modernizacji infrastruktury technicznej elektroenergetycznej.

Określenie szczegółowego zakresu ingerencji w środowisko przy realizacji inwestycji, które mogą być realizowane zgodnie z ustaleniami planu miejscowego, będzie możliwe dopiero na etapie prac projektowych i uzyskiwania stosownych decyzji. Należy wobec tego brać pod uwagę również możliwość występowania gatunków chronionych zwierząt, grzybów lub roślin na terenie objętym inwestycją - kolidującego z zamierzeniami inwestycyjnymi. Wówczas konieczne będzie uzyskanie od właściwego organu ochrony przyrody, na podstawie przepisów odrębnych, zezwolenia na czynności podlegające zakazom w stosunku do dziko występujących gatunków.

7. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego planu, oraz sposoby, w jakich zostały one uwzględnione podczas opracowywania projektu planu.

Ramy programowe polityki ekologicznej wyznaczone są przez wytyczne europejskie obowiązujące na terenie całej Unii Europejskiej. Dokumentem nadrzędnym jest *Strategia zrównoważonego rozwoju Unii Europejskiej* (Strategia z Göteborga), w której wśród siedmiu kluczowych wyzwań w sferze polityki gospodarczej, ekologicznej i społecznej znalazły się m.in.:

- ograniczanie zmian klimatu oraz promowanie czystszej energii,
- zapewnienie, by systemy transportowe odpowiadały wymogom ochrony środowiska oraz spełniały gospodarcze i społeczne potrzeby społeczeństwa,
- promowanie wysokiej jakości zdrowia publicznego,
- aktywne promowanie zrównoważonego rozwoju.

System krajowej polityki ekologicznej Polski opiera się na założeniach strategicznego dokumentu sporządzanego na zlecenie Ministerstwa Środowiska, jakim jest *Polityka ekologiczna Państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej (PEP2030)*. Jest to jedna z podstaw prowadzenia polityki ochrony środowiska w Polsce oraz jedna z dziewięciu strategii¹, stanowiących fundament zarządzania rozwojem kraju.

¹ Pozostałe to: *Strategia zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa 2030*, *Polityka energetyczna Polski 2040*, *Strategia zrównoważonego rozwoju transportu do 2030 roku*, *Strategia produktywności*, *Krajowa strategia rozwoju regionalnego*, *Strategia „Sprawne państwo”*, *Strategia rozwoju kapitału społecznego*, *Strategia rozwoju kapitału ludzkiego*.

W dokumencie tym wskazano m.in., że:

„Budowa innowacyjnej gospodarki z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju jest wymogiem nowoczesnej polityki państwa. Zrównoważony rozwój oznacza stabilny wzrost gospodarczy powiązany z racjonalną gospodarką zasobami środowiskowymi i respektowaniem praw człowieka. To właśnie człowiek jest nadrzędną wartością w Polityce ekologicznej państwa 2030 poprzez koncentrację tematyczną na jakości życia, zdrowiu i dobrobycie Polaków, przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony środowiska, zachowaniu różnorodności biologicznej i innych form materii żywej oraz nieżywej.

Rolą polityki ekologicznej jest więc zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego państwa. Powinno to znaleźć odzwierciedlenie w odpowiednich strukturach zarządzania państwem na szczeblu krajowym, wojewódzkim i lokalnym oraz takim podziale kompetencji i zadań, który pozwoli na to, aby cele na każdym szczeblu były wyznaczane w oparciu o rozpoznanie potrzeb, zaś środki do ich osiągnięcia były dobierane z uwzględnieniem kryteriów efektywności ekologicznej i ekonomicznej. Kluczowa dla osiągnięcia celów polityki ekologicznej jest dodatkowo dbałość o kulturę współżycia ze środowiskiem na szczeblu samorządowym, zwłaszcza poprzez racjonalne planowanie zagospodarowania przestrzennego, które pomaga chronić ludność przed zanieczyszczeniami powietrza i hałasem, suszami i powodzią oraz stratami przez nie powodowanymi, jak również przyrodę przed nadmierną presją.”;

Kolejnym dokumentem jest Strategia Rozwoju Kraju 2020 (średniookresowa strategia rozwoju kraju), w której stwierdzono, m.in.:

„Rosnąca presja demograficzna i rozwój gospodarczy wywierają wpływ na globalny ekosystem na niespotykaną dotąd skalę. Problem zachowania zdrowego, zdolnego do odtwarzania swoich zasobów i różnorodności środowiska urósł do rangi kluczowego wyzwania politycznego, gospodarczego i społecznego, stając się domeną coraz większego zainteresowania władz państwowych, regionalnych i lokalnych. Podstawowe kwestie wynikające z cywilizacyjnej presji na środowisko dotyczą gospodarowania wodami (ochrona przed powodzią, suszą i deficytem wody oraz zapewnienie dostępu do czystej wody) oraz odpadami (zachowanie hierarchii postępowania z odpadami, stosowanie najlepszych dostępnych technik i technologii oraz analizy cyklu życia produktów), zachowania różnorodności biologicznej (ochrona przyrody i krajobrazu), a także ochrony powietrza. Szczególnego znaczenia nabiera kwestia właściwego zabezpieczenia i reagowania na efekty zmian klimatycznych, zwłaszcza nadmiernego ogrzewania się atmosfery ziemi, czyli tzw. efektu cieplarnianego oraz wynikające z tych zmian powodzie, susze i niekorzystne zjawiska pogodowe o dużej intensywności. Uwzględnione również będą zmiany zachodzące w stanie ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej.”

W dokumencie tym, w ramach obszaru strategicznego „Konkurencyjna gospodarka” i wskazanego celu: „Bezpieczeństwo energetyczne i środowisko” (Cel II.6) zostały określone priorytetowe kierunki interwencji publicznej:

- Racjonalne gospodarowanie zasobami,
- Poprawa efektywności energetycznej,
- Zwiększenie dywersyfikacji dostaw paliw i energii,
- Poprawa stanu środowiska,
- Adaptacja do zmian klimatu.

Z uwagi na położenie blisko wododziału Wisła-Odra, a także obecność wód powierzchniowych, należy również wymienić dokumenty ogólnokrajowe: *Strategię Gospodarki Wodnej* z 2005 r. oraz *Projekt polityki wodnej państwa do roku 2030 (z uwzględnieniem etapu 2016)* z 2010 r. (do tej pory nie zatwierdzony).

W *Strategii Gospodarki Wodnej* zostały określone następujące cele kierunkowe:

- Cel I: Zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych ludności i gospodarki przy poszanowaniu zasad zrównoważonego użytkowania wód,

- Cel II: Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych,

- Cel III: Podniesienie skuteczności ochrony przed powodzią i skutkami suszy.

W *Strategii* wskazano na potrzebę sporządzania planów gospodarowania wodą: „Istotną rolę w realizacji trzech podstawowych celów strategicznych odgrywać będą plany gospodarowania wodą w obszarze dorzecza Odry i obszarze dorzecza Wisły (...). Opracowanie i wdrożenie zintegrowanych programów gospodarowania wodami uwzględniających, obok poprawy jakości wód, racjonalne kształtowanie zasobów wodnych, a w tym budowę wielozadaniowych zbiorników retencyjnych i obiektów małej retencji wodnej w celu wyrównywania przepływu w rzekach oraz sterowania odpływem wód opadowych. Działania w tym zakresie powinny sprzyjać zatrzymywaniu możliwie największej ilości wody w glebie, a także ochronie naturalnie ukształtowanych ekosystemów oraz ochronie gatunkowej flory i fauny związanej ze środowiskiem wodnym.” A zarazem „swoje odzwierciedlenie w planach znajdują również przedsięwzięcia jednostek samorządu terytorialnego, realizującego lokalne potrzeby, np.: w odniesieniu do retencjonowania wód”.

Projekt polityki wodnej państwa do roku 2030, jako cel nadrzędny polityki wodnej wskazuje zapewnienie powszechnego dostępu ludności do czystej i zdrowej wody oraz istotne ograniczenie zagrożeń wywoływanych przez powodzie i susze w połączeniu z utrzymaniem dobrego stanu wód i związanych z nimi ekosystemów, przy zaspokojeniu uzasadnionych potrzeb wodnych gospodarki, poprawie spójności terytorialnej i dążeniu do wyrównania dysproporcji regionalnych, zaś celami strategicznymi dla osiągnięcia celu nadrzędnego są:

- osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu i potencjału wód i związanych z nimi ekosystemów,

- zaspokojenie potrzeb ludności w zakresie zaopatrzenia w wodę,

- zaspokojenie społecznie i ekonomicznie uzasadnionych potrzeb wodnych gospodarki,

- ograniczenie wystąpienia negatywnych skutków powodzi i susz oraz zapobieganie zwiększaniu ryzyka wystąpienia sytuacji nadzwyczajnych i ograniczenie wystąpienia ich negatywnych skutków,

- reforma systemu zarządzania i finansowania gospodarki wodnej.

Cele ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i ogólnokrajowym stanowią z kolei podstawę konstruowania celi szczegółowych na szczeblu krajowym – regionalnym i lokalnym.

W *Planie zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego oraz planie zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Łodzi* (2018) stwierdzono, iż „dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania przestrzeni przyrodniczej kluczowe są zrównoważone gospodarowanie zasobami środowiska przyrodniczego w sposób umożliwiający trwałe korzystanie z nich zarówno obecnie, jak i w przyszłości, poprawa jakości

środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego, mitygacja i adaptacja do zmian klimatu oraz ograniczanie ryzyka wynikającego z zagrożeń.”

Wskazane zostały następujące kierunki działań:

- racjonalne wykorzystanie powierzchni ziemi, m.in. poprzez: - ochronę gleb, ochronę i racjonalne gospodarowanie złożami kopalin, przywracanie wartości użytkowej gruntom zdewastowanym i zdegradowanym;
- zwiększanie i poprawa jakości zasobów wodnych, m.in. poprzez: ochronę zasobów wód powierzchniowych oraz poprawę zdolności retencyjnych zlewni, poprawę jakości wód powierzchniowych, ochronę zasobów i jakości wód podziemnych;
- poprawa jakości powietrza, m.in. poprzez: wdrażanie uchwały antysmogowej oraz programów ochrony powietrza dla stref, w których notuje się przekroczenia poziomu dopuszczalnych stężeń zanieczyszczeń, wdrażanie czystych technologii węglowych;
- kształtowanie zasobów leśnych, m.in. poprzez: ochronę i wzbogacanie istniejących kompleksów leśnych i zadrzewień, zwiększanie lesistości;
- zachowanie i wzrost różnorodności biologicznej, m.in. poprzez: ochronę, wzbogacanie lub odtwarzanie różnorodności biologicznej;
- zachowanie najcenniejszych zasobów przyrodniczych i krajobrazowych oraz zapewnienie ciągłości systemu ekologicznego, m.in. poprzez: , ochronę pozostałych terenów cennych przyrodniczo i krajobrazowo, kształtowanie spójnego systemu obszarów chronionych, kształtowanie korytarzy ekologicznych;
- przeciwdziałanie zagrożeniom, m.in. poprzez: poprawę klimatu akustycznego, ograniczanie zagrożenia promieniowaniem elektromagnetycznym, ograniczanie zagrożenia awariami, ograniczanie zagrożenia ruchami masowymi ziemi, ograniczenie zagrożenia powodziowego, przeciwdziałanie skutkom i adaptacja do zmian klimatu.

W zakresie dziedzictwa kulturowego w Planie tym podkreślono, iż: „zachowanie materialnych i niematerialnych zasobów dziedzictwa kulturowego w jak najbardziej kompletnym i autentycznym stanie ma kluczowe znaczenie dla utrwalania tradycji regionalnej i uwypuklenia różnorodności jej charakterystycznych atrybutów.”

Cele ochrony środowiska ustanowione w odniesieniu do obszaru samej Łodzi zawarte zostały w dwóch podstawowych dokumentach określających potrzeby i zasady kształtowania środowiska przyrodniczego miasta: *Programie Ochrony Środowiska dla Miasta Łodzi na lata 2011-2014 z perspektywą na lata 2015-2018* oraz w *Strategii Zintegrowanego Rozwoju Łodzi 2020+*. Narzędziem wdrożeniowym założeń zawartych w *Strategii Zintegrowanego Rozwoju Łodzi 2020+* jest jedna z polityk sektorowych – *Polityka komunalna i ochrony środowiska Miasta Łodzi 2020+*, której jednym z celów operacyjnych jest m.in. „zachowanie różnorodności biologicznej, ciągłości i stabilności układów ekologicznych poprzez ochronę reliktyw przyrody naturalnej oraz przeciwdziałanie urbanizacji terenów stanowiących system ekologiczny Miasta”.

W poniższej tabeli (Tabela 2) wykazano w jaki sposób cele te znalazły odzwierciedlenie w ustaleniach i regulacjach zawartych w analizowanym projekcie planu miejscowego.

Tab. 2. Cele ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu, zawarte w wybranych dokumentach ustanowionych na szczeblu regionalnym i lokalnym oraz sposoby ich uwzględnienia w projekcie planu

Nazwa dokumentu	Cele ochrony środowiska ustanowione w dokumencie (wybór)	Ustalenia projektu planu
<p><i>Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego oraz plan zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Łodzi</i></p>	<p>Wskazana w Planie wizja rozwoju przestrzennego województwa to: region spójny terytorialnie i wizerunkowo, kreatywny i konkurencyjny w skali kraju i Europy, o najlepszej dostępności komunikacyjnej, wyróżniający się atrakcyjnością inwestycyjną i wysoką jakością życia.</p> <p>Cele szczegółowe zmierzają do stworzenie regionu:</p> <ul style="list-style-type: none"> - spójnego, o zrównoważonym systemie osadniczym; - o wysokiej jakości i dostępności infrastruktury transportowej; - o wysokiej jakości i dostępności infrastruktury technicznej; - o wysokiej jakości środowiska przyrodniczego; - o dobrze zachowanym dziedzictwie kulturowym; - o wysokiej atrakcyjności turystycznej; - o wysokim poziomie bezpieczeństwa publicznego; - efektywnie wykorzystującego endogeniczny potencjał rozwojowy na rzecz zrównoważonego rozwoju przestrzennego. 	<p>Celem regulacji zawartych w ustaleniach przedmiotowego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest ustalenie przeznaczenia i sposobu zagospodarowania terenów zgodnie z wymogami ładu przestrzennego oraz realizowaną polityką przestrzenną Miasta określoną w obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego - kształtowanie standardów zagospodarowania i użytkowania terenów z uwzględnieniem: zachowania i ochrony otwartego krajobrazu miasta oraz istniejących elementów systemu przyrodniczego, wyznaczenia granic urbanizacji oraz porządkowania istniejących struktur zabudowy.</p>
<p><i>Strategia Zintegrowanego Rozwoju Łodzi 2020+</i></p> <p><i>Program Ochrony Środowiska dla Miasta Łodzi na lata 2018-2021 z perspektywą do roku 2025</i></p>	<p>Wizja Łodzi, określona w „Strategii Zintegrowanego Rozwoju Łodzi 2020+” opiera się m.in. o filar Przestrzeń i Środowisko, którego celem jest poprawa jakości życia mieszkańców dzięki zwiększeniu atrakcyjności przestrzeni publicznej, rewitalizacji kluczowych obszarów Miasta, wykorzystaniu potencjału środowiska przyrodniczego i rozwoju zrównoważonego transportu miejskiego. Z wizją tą zgodne są określone w Programie ochrony Środowiska cele strategiczne:</p> <ul style="list-style-type: none"> - poprawa jakości powietrza; - redukcja hałasu do poziomów dopuszczalnych; - ochrona mieszkańców przed polami elektro-magnetycznymi; - ochrona przed zjawiskami ekstremalnymi związanymi z wodą; - prowadzenie racjonalnej gospodarki wodno-ściekowej; - racjonalne gospodarowanie zasobami geologicznymi; - rekultywacja terenów zdegradowanych; 	<p>W projekcie planu wyznaczono tereny: MN, U, R, ZL oraz drogi publiczne: KDG i KDZ; określono ich przeznaczenie, jednocześnie wprowadzając zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego, melioracji, zalesień i wylesień. Sformułowano ustalenia w zakresie: gospodarki wodnej i odprowadzania ścieków oraz gospodarki odpadami, ochrony i kształtowania zieleni, ochrony i kształtowania krajobrazu, ochrony: powietrza, wód, i ziemi oraz ochrony przed polami elektromagnetycznymi. Ochroną akustyczną objęte zostały tereny oznaczone symbolem: MN i istniejąca zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana w obrębie terenów oznaczonych symbolami R - wskazane jako „tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej” oraz tereny oznaczone symbolem U - wskazane jako „tereny mieszkaniowo-usługowe”, w rozumieniu przepisów odrębnych.</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - gospodarowanie odpadami zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami; - ochrona różnorodności biologicznej oraz krajobrazowej; - zapewnienie odpowiedniej - dostępności i jakości terenów zieleni; - zmniejszenie zagrożenia wystąpienia poważnej awarii. 	<p>W zakresie infrastruktury technicznej założono wyposażanie terenów w sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, ich przebudowę i rozbudowę a także budowę nowych systemów.</p> <p>W projekcie planu określono zasady i warunki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu służące ochronie i kształtowaniu ładu przestrzennego, poprzez określenie: linii zabudowy, wskaźników i parametrów zabudowy, kolorystyki oraz materiałów wykończeniowych elewacji i dachów, lokalizacji obiektów i urządzeń technicznych.</p>
<i>Plan Gospodarki Odpadami dla Miasta Łodzi</i>	<p>Cele główne:</p> <ul style="list-style-type: none"> - selektywna zbiórka odpadów w gminie, - wdrożenie zbiórki odpadów podlegających biodegradacji i kompostowanie. - edukacja wytwórców. 	<p>W projekcie planu ustalono włączenie terenów zurbanizowanych do miejskiego systemu gospodarki odpadami na zasadach określonych w przepisach odrębnych dotyczących utrzymania czystości i porządku w gminach.</p>

Źródło: opracowanie własne

8. Przewidywane znaczące oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy

Żaden z wyznaczonych lub potencjalnych obszarów Natura 2000 nie znalazł się w granicach obszaru objętego opracowaniem projektu planu, ani w zasięgu hipotetycznego oddziaływania inwestycji - realizowanych zgodnie z ustaleniami planu - na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz jego integralność.

Najbliżej położone obszary Natura 2000 - Specjalne Obszary Ochrony Siedlisk: Buczyna Janinowska (PLH100017) i Wola Cyrusowa (PLH100034) - znajdują się w odległości kilkunastu kilometrów od obszaru, a Obszary Specjalnej Ochrony Ptaków - znacznie dalej. Z uwagi na ich oddalenie od przedmiotowego obszaru oraz założony w projekcie planu sposób zagospodarowania terenów, przewidywane oddziaływania wynikające z realizacji ustaleń planu nie wpłyną negatywnie na cele ochrony ww. obszarów, w tym w szczególności nie przyczynią się do pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono powyższe obszary.

Część północno-wschodnia obszaru położona jest w granicach Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich, a południowo-zachodnia - w otulinie PKWŁ. Na obszarze znajduje się również część zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Sucha Dolina w Moskulach”. Obszar znajduje się także niedaleko innych cennych zasobów przyrodniczych miasta, objętych ochroną prawną. Najbliżej położonymi są:

- rezerwat przyrody „Struga Dobieszkowska”, położony w odległości około 800 m na wschód (na terenie gminy Stryków),

- rezerwat przyrody „Las Łągiewnicki”, położony w odległości około 3,7 km na południowy zachód,

- użytek ekologiczny „Łąki na Modrzewiu”, położony w odległości około 2,2 km na zachód,

- użytek ekologiczny „Stawy w Nowosolnej”, położony w odległości około 3,5 km na południowy wschód.

W opracowaniu p.t. „*Waloryzacja przyrodnicza – materiały do Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Łodzi*” (z 2007 r.) omawiany obszar zaliczono do obszarów o wysokich walorach krajobrazowych i wartościach ekologicznych.

Na omawianym obszarze nie stwierdzono występowania rzadkich i zagrożonych roślin oraz grzybów, owadów, ani udokumentowanych stanowisk gadów i ssaków. Stwierdzono jedno stanowisko występowania płazów - grzebiuszki ziemnej *Pelobates fuscus*.

Według ustaleń projektu planu, na obszarze nim objętym zakazana jest lokalizacja przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego, melioracji, zalesień i wylesień.

Dla potrzeb oceny projektowanego planu pod kątem jego skutków dla środowiska wskazana jest analiza wszystkich potencjalnych oddziaływań, nie tylko określanych jako znaczące. Oddziaływania te zostały poniżej omówione w stosunku do poszczególnych elementów składowych środowiska analizowanego obszaru.

Przewidywane są następujące negatywne oddziaływania, wynikające z użytkowania obszaru objętego planem zgodnie z jego ustaleniami:

- emisja zanieczyszczeń do powietrza – oddziaływanie stałe, występujące w perspektywie długoterminowej, wpływające głównie na powietrze, rośliny i zdrowie ludzi; głównym źródłem emisji będą pojazdy poruszające się po drogach, zlokalizowanych w granicach obszaru i poza nim, a także samochody użytkowników terenów; zaopatrzenie mieszkańców w ciepło spowoduje tylko nieznaczne oddziaływanie, ponieważ projekt planu dopuszcza nową zabudowę tylko na niewielkim obszarze i zakazuje stosowania źródeł zaopatrzenia w ciepło powodujących emisję spalin przekraczającą dopuszczalne normy;

- emisja hałasu komunikacyjnego - oddziaływanie o zmiennym dobowym natężeniu, występujące w perspektywie długoterminowej, wpływające na zdrowie ludzi oraz faunę obszaru; źródłem tego rodzaju oddziaływania są samochody mieszkańców i użytkowników terenów oraz wjazdy gospodarcze; główną uciążliwością pozostanie ruch samochodowy; projekt planu wskazuje chronione akustycznie tereny, obejmujące wszystkie tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej MN oraz istniejącą zabudowę mieszkaniową zlokalizowaną w obrębie terenów oznaczonych symbolami R, jako należące do terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, a także tereny oznaczone na rysunku planu symbolem U jako należące do terenów mieszkaniowo-usługowych;

- emisja promieniowania elektromagnetycznego - oddziaływania negatywne, stałe, sposobu użytkowania danego terenu, ale o znikomym nasileniu przy braku lokalizacji źródeł promieniowania o wielkiej mocy. Przez obszar opracowania przebiegają istniejące napowietrzne linie elektroenergetyczne średniego napięcia 15 kV. Projekt planu dopuszcza lokalizację obiektów infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu, natomiast zakazuje lokalizacji infrastruktury technicznej, która powoduje przekroczenie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, w budynkach z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi;

- powstawanie ścieków deszczowych - poprzez splukiwanie zanieczyszczeń (pyłów, smarów, paliw) z powierzchni dachów i nawierzchni utwardzonych: dróg, parkingów i placów znajdujących się na analizowanym obszarze – oddziaływania negatywne, bezpośrednie i pośrednie, zmienne w zależności od warunków atmosferycznych, długoterminowe, oddziaływujące na wodę i powierzchnię ziemi (gleby) oraz szatę roślinną. Głównym źródłem tego oddziaływania będzie droga 1KDG (ul. Strykowska) oraz drogi 1KDZ i 2KDZ (ul. Aksamitna), bowiem większość obszaru pozostanie terenem otwartym;

- powstawanie ścieków komunalnych - oddziaływania negatywne, zmienne w zależności od ilości użytkowników danego terenu, długoterminowe, oddziaływujące na wody i glebę oraz szatę roślinną; przy respektowaniu ustaleń projektu planu (skanalizowanie obszaru) – brak bezpośredniego oddziaływania na obszarze objętym projektem planu;

- wytwarzanie odpadów - oddziaływanie negatywne, długoterminowe; skala oddziaływania będzie zależna od ilości użytkowników terenów oraz charakteru użytkowania obszaru (mieszkaniowy, mieszkaniowo-usługowy), jednak oddziaływanie to będzie występowało wyłącznie poza obszarem, ponieważ - zgodnie z przepisami odrębnymi - odpady są gromadzone w odpowiednich pojemnikach i odbierane z terenów nieruchomości; na obszarze będą powstawać także odpady organiczne, pochodzące z produkcji rolnej i leśnej, zagospodarowywane na miejscu (kompost, opał). Należy się jednak liczyć z zaśmiecaniem terenów wykorzystywanych rekreacyjnie i powstawaniem nielegalnych wysypisk;

- zanieczyszczanie gleby lub ziemi – brak oddziaływania – na obszarze objętym projektem planu nie przewiduje się lokalizacji obiektów, których funkcjonowanie mogłoby - przy respektowaniu wytycznych projektu planu - powodować zanieczyszczenie gleby lub ziemi;

- wykorzystywanie zasobów środowiska - brak oddziaływania – na obszarze objętym opracowaniem nie występują udokumentowane złoża surowców mineralnych;

- przekształcanie naturalnego ukształtowania terenu - brak oddziaływania; przyjmuje się, iż posadowienie nowej zabudowy nie będzie wymagało naruszenia w istotny sposób istniejącej rzeźby terenu; ewentualna lokalizacja podziemnych kondygnacji budynków bądź parkingów spowoduje jednak, że grubsza warstwa gruntów będzie przekształcona antropogenicznie;

- zmniejszenie powierzchni terenów aktywnych przyrodniczo i defragmentacja siedlisk przyrodniczych – zniszczenie warstwy gleby i pokrywy roślinnej na terenach zajętych pod planowane inwestycje – oddziaływanie stałe, długoterminowe, wpływające na florę i faunę, powodując zmniejszenie bioróżnorodności, a także zmianę lokalnych warunków gruntowo-wodnych; przy respektowaniu ustaleń planu oddziaływanie to może wystąpić jedynie w bardzo ograniczonym zakresie (nie wyznaczono terenów inwestycyjnych, możliwe tylko uzupełnianie zabudowy jednorodzinnej lub usługowej w ramach istniejących terenów zabudowy); zapisy planu nakazują zachowanie istniejących: zadrzewień śródpolnych, zadrzewień przydrożnych, skupisk drzew i roślinności leśnej w granicach użytków gruntowych, oznaczonych symbolami Lz i Ls na terenach rolniczych, oznaczonych symbolem R (z wyjątkiem sytuacji określonych w przepisach odrębnych z zakresu ochrony przyrody);

- zakłócenie przebiegu korytarza ekologicznego, wskazanego w Planie ochrony PKWŁ i w Studium, przez przecięcie go istniejącymi drogami (przede wszystkim ul. Strykowską) – oddziaływanie stałe, długoterminowe, wpływające przede wszystkim na faunę, powodując utrudnienia migracji zwierząt pomimo lokalizacji tam przejścia dla zwierząt;

- obniżenie walorów krajobrazowych i kulturowych obszaru – przy respektowaniu ustaleń planu oddziaływanie nieznaczne, bowiem nowa zabudowa może powstać tylko na części analizowanego obszaru w terenach MN, a dla terenów rolniczych (R) plan dopuszcza wyłącznie remont i przebudowę, a także rozbudowę i nadbudowę istniejącej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz istniejącej zabudowy zagrodowej na warunkach określonych w ustaleniach szczegółowych;

- ryzyko wystąpienia poważnych awarii – zgodnie z ustaleniami projektu planu nie przewiduje się lokalizacji na obszarze nim objętym żadnych obiektów o zwiększonym bądź dużym ryzyku wystąpienia awarii;

- zmiany klimatu lokalnego – oddziaływanie stałe, długoterminowe, wpływające na florę i faunę, oraz zdrowie ludzi - dotyczy jedynie klimatu lokalnego i nie zmieni się znacznie w stosunku do stanu obecnego. Można oczekiwać zmian negatywnych - przede wszystkim związanych ze zwiększaniem się powierzchni utwardzonych, co ograniczy możliwości retencji wód opadowych, a zwiększy ryzyko lokalnych zalań i podtopień.

Dla potrzeb niniejszej prognozy, przeanalizowano możliwe oddziaływania realizacji ustaleń planu na środowisko przyrodnicze w podziale na:

1. bezpośrednio – mechaniczne przekształcenia gruntów - pod budynkami oraz nawierzchniami utwardzonymi (place postojowe, drogi), hałas, wytwarzanie odpadów;

2. pośrednie – emisja zanieczyszczeń pyłowych do powietrza, ryzyko wystąpienia wypadków;

3. wtórne – zwiększenie spływu powierzchniowego wód opadowych w obrębie uszczelnionych powierzchni;

4. skumulowane – na terenie zainwestowanym będą kumulowały się różnego rodzaju zanieczyszczenia – ścieki, emisje pyłowo-gazowe do atmosfery, odpady komunalne;

5. krótkoterminowe – emisja hałasu, ryzyko wystąpienia wypadków w fazie budowy;

6. długoterminowe – uszczelnienie powierzchni, zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, wytwarzanie odpadów (wzrost ilości odpadów komunalnych);

7. stałe – wytwarzanie odpadów, emisje do powietrza.

Niezależnie od potencjalnych skutków realizacji ustaleń zawartych w projekcie planu, na obszarze będą występowały oddziaływania, które są efektem globalnych zmian klimatycznych:

- zmiana struktury opadów w okresie wegetacyjnym, czyli częstsze susze letnie i wiosenne oraz wzrost liczby opadów nawalnych, w tym gradu. Z racji zwiększonej częstotliwości występowania tych zjawisk należy liczyć się ze wzrastającą liczbą sytuacji ekstremalnych, czyli powodzi, suszy, osuwisk ziemi oraz erozji wodnej w korytach cieków, z czego na omawianym obszarze mogą występować okresy suszy oraz lokalne podtopienia;

- migracja gatunków, spowodowana ociepleniem klimatu. Migracje gatunków, będące formą ich adaptacji do zmian klimatu, mogą jednak zostać uniemożliwione przez „niedrożność ekologiczną” przekształconych przez człowieka krajobrazów: brak ciągłości ekologicznej formacji roślinnych, niedrożność korytarzy ekologicznych (tak rzecznych jak i leśnych), niskie nasycenie krajobrazu elementami przyrodniczymi mogącymi stanowić „wyspy środowiskowe” dla poszczególnych gatunków (np. drobnymi torfowiskami, mokradłami, oczkami wodnymi).

- zwiększone prawdopodobieństwo powodzi błyskawicznych, wywołane silnymi opadami mogącymi powodować zalewanie obszarów, na których nieodpowiednio prowadzona jest gospodarka przestrzenna.

Odporność efektów realizacji ustaleń planu na zmiany klimatu, a szczególnie klęski żywiołowe należy uznać za wysoką. Obszar opracowania planu należy do terenów obrzeżnych miasta i mało zagospodarowanych.

Zmiany klimatu miasta, jakie mogą nastąpić w przyszłości tj. wzrost średniej temperatury powietrza (fale upałów), zmniejszenie wilgotności powietrza (susze), burze i silne wiatry pozostaną prawdopodobnie bez wpływu na realizację ustaleń planu. Oddziaływanie zmieniających się warunków klimatycznych i środowiskowych na ustalenia projektu planu będzie znikome lub żadne. Wpływ realizacji ustaleń projektu planu na różnorodność biologiczną oraz inne kwestie/elementy środowiska przyrodniczego został omówiony powyżej. Jak wynika z przeprowadzonych analiz wpływu realizacji ustaleń planu na środowisko będzie on w większości elementów pozytywny i nie będzie generował istotnych konfliktów środowiskowych. Brak nowych źródeł emisji zanieczyszczeń powietrza związanych z ogrzewaniem budynków lub procesami technologicznymi i utrzymanie dużych powierzchni terenów otwartych wpłynie na złagodzenie ewentualnych zmian klimatu.

Należy równocześnie pamiętać, iż oddziaływania, będące skutkiem realizacji ustaleń planu, będą występowały zarówno w fazie budowy poszczególnych obiektów, jak i ich eksploatacji i likwidacji, a ich natężenie będzie zróżnicowane. Ponieważ większość wymienionych, negatywnych, oddziaływań będzie występować równocześnie, oddziaływanie na środowisko będzie miało charakter skumulowany. Ilość emitowanych zanieczyszczeń, hałasu i wytwarzanych odpadów będzie zależna od rodzaju i skali prowadzonej działalności oraz liczby użytkowników terenów. Jednakże oddziaływanie te występują już obecnie (czyli niezależnie od zaproponowanych w projekcie planu rozwiązań) i nie odbiegają od oddziaływania spotykanego na terenach otaczających oraz - za wyjątkiem poziomu hałasu i stężenia B(a)P - nie przekracza standardów jakości środowiska.

Ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych dla Jednolitej Części Wód Powierzchniowych (JCWP) „Moszczenica od źródeł do dopływu z Besiekierza” zostało ocenione jako zagrożone. Eliminacja tego ryzyka jest jednak możliwa tylko poprzez kompleksowe działania obejmujące całe miasto oraz tereny przyległe.

Ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych dla Jednolitych Części Wód Podziemnych: dobrego stanu ilościowego i jakościowego wód nie występuje. W planach gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły i dorzecza Odry JCWPd, obejmujące obszar opracowania, nie zostały wskazane jako zagrożone nieosiągnięciem celów środowiskowych. Wymagane jest utrzymanie tego stanu. Nie występują także zagrożenia dla Głównych Zbiorników Wód Podziemnych: nr 401 Niecka Łódzka, nr 402 Stryków oraz nr 403 Brzeziny- Lipce Reymontowskie, obejmujących swoim zasięgiem omawiany obszar.

Podkreślenia wymaga fakt, iż ustalenia projektu planu mają na celu ochronę terenów otwartych, aktywnych przyrodniczo i atrakcyjnych krajobrazowo, poprzez uniemożliwienie tam realizacji chaotycznej zabudowy. Większość obszaru stanowią tereny wyłączane z możliwości inwestowania – w tym teren, w którym przebiega korytarz ekologiczny wskazany

na mapie ustaleń planu ochrony PKWŁ. Na pozostałym terenie dopuszczona jest jedynie zabudowa o niewielkiej intensywności, a wskaźnik powierzchni biologicznie został określony na 55% - 65%, w zależności od wielkości działki na terenach MN oraz 30 % na terenach U. Zahamowanie rozwoju zabudowy w terenach otwartych przyczyni się do zachowania i ochrony terenów Parku Krajobrazowego i jego otuliny, będących istotnym elementem systemu przyrodniczego miasta. Wobec tego oddziaływanie realizacji ustaleń planu na środowisko, w tym na PKWŁ i jego otulinę należy ocenić bardzo pozytywnie.

9. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego planu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

W poprzednim rozdziale niniejszej prognozy zostały omówione rodzaje przewidywanych negatywnych oddziaływań na środowisko, jakie mogą wystąpić w związku z realizacją ustaleń projektu planu. Projekt planu zawiera równocześnie ustalenia, których celem jest zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko.

Ponieważ jednak w granicach obszaru objętego opracowaniem projektu planu ani w jego pobliżu – w strefie potencjalnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego planu – nie został wyznaczony, lub proponowany do ustanowienia, żaden obszar Natura 2000, nie zachodziły przesłanki do zawarcia w tym dokumencie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

Obszar objęty opracowaniem znajduje się w granicach Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich (część północno-wschodnia) i jego otuliny (część południowo-zachodnia), a także częściowo w granicach zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Sucha dolina w Moskulach”. Na rysunku planu wskazano granice PKWŁ i granice otuliny oraz granice zespołu przyrodniczo-krajobrazowego, a w tekście planu wymieniono akty prawne dotyczące tych form ochrony przyrody.

Projekt planu zawiera ustalenia, których realizacja ma bezpośrednio zapobiegać negatywnym oddziaływaniom na środowisko: nakaz stosowania rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych zapewniających zachowanie standardów jakości środowiska określonych na podstawie przepisów odrębnych oraz zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego, melioracji, zalesień i wylesień oraz zakaz lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy większej niż moc mikroinstalacji, o której mowa w przepisach odrębnych z zakresu odnawialnych źródeł energii. Dokument ten zakłada wyposażanie terenów w sieci i urządzenia infrastruktury technicznej w oparciu o istniejące systemy infrastruktury technicznej oraz ich rozbudowę i przebudowę, a także nowe systemy.

W projekcie zawarto także ustalenia w zakresie zasad ochrony środowiska, odnoszące się do:

– gospodarki wodnej i odprowadzania ścieków oraz gospodarki odpadami - nakaz stosowania kompleksowych rozwiązań poprzez: doprowadzenie infrastruktury technicznej wodociągowej i kanalizacji sanitarnej do wszystkich terenów przeznaczonych na cele

zabudowy, doprowadzenie infrastruktury technicznej kanalizacji deszczowej do terenów przeznaczonych na cele zabudowy i dróg oraz retencjonowanie i zagospodarowanie nadmiaru wód opadowych i roztopowych w miejscu ich powstawania, a także włączenie terenów zurbanizowanych do miejskiego systemu gospodarki odpadami na zasadach określonych w przepisach odrębnych dotyczących utrzymania czystości i porządku w gminach;

- ochrony i kształtowania zieleni - nakaz zachowania istniejących: zadrzewień śródpolnych, zadrzewień przydrożnych, skupisk drzew i roślinności leśnej w granicach użytków gruntowych Lz i Ls na terenach rolniczych, oznaczonych symbolem R (z wyjątkiem sytuacji określonych w przepisach odrębnych z zakresu ochrony przyrody);

- ochrony powietrza: zakaz stosowania źródeł zaopatrzenia w ciepło powodujących emisję spalin przekraczających dopuszczalne normy;

- ochrony wód: nakaz likwidacji potencjalnych ognisk zanieczyszczeń wód w postaci nieużytkowanych: studni kopanych, bezodpływowych zbiorników nieczystości ciekłych, zakaz wykonywania robót polegających na zasypywaniu i likwidacji cieków wodnych, stawów oraz rowów melioracyjnych spełniających rolę odbiorników wód powierzchniowych z dopuszczeniem ich przebudowy spowodowanej realizacją inwestycji celu publicznego;

- ochrony przed polami elektromagnetycznymi: zakaz lokalizacji infrastruktury technicznej, która powoduje przekroczenie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku, określonych w przepisach odrębnych dotyczących ochrony środowiska, w budynkach z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi, w rozumieniu przepisów odrębnych dotyczących budownictwa oraz dopuszczenie lokalizacji obiektów infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu w rozumieniu przepisów odrębnych dotyczących rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

W zakresie ochrony przed hałasem w projekcie dokonano wskazania terenów podlegających ochronie akustycznej, dla których dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku określają przepisy odrębne. Do terenów chronionych akustycznie zostały zaliczone tereny oznaczone na rysunku planu symbolami MN, istniejąca zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana w obrębie terenów oznaczonych symbolami R, jako należące do „terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej”, w rozumieniu przepisów odrębnych dotyczących ochrony środowiska oraz tereny oznaczone na rysunku planu symbolem U jako należące do „terenów mieszkaniowo-usługowych”, w rozumieniu przepisów odrębnych dotyczących ochrony środowiska.

W zakresie ochrony i kształtowania krajobrazu wprowadzono obszary o wyróżniających się walorach przyrodniczo-krajobrazowych (zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi: jeden pokrywający się z otuliną PKWŁ i dwa w granicach wskazanych w Planie ochrony parku krajobrazowego postulowanych użytków ekologicznych), w których obowiązuje: nakaz zachowania terenów aktywnych przyrodniczo, za wyjątkiem wskazanych terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (4MN – 6MN) i usługowej (4U) oraz istniejącej zabudowy zlokalizowanej w obrębie terenów rolniczych (1R i 3R), a także zakaz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu. Wskazano także korytarze ekologiczne, w granicach wyznaczonych na rysunku planu, w których obowiązuje nakaz stosowania rozwiązań, w tym techniczno-budowlanych,

zapewniających swobodną migrację roślin i zwierząt, przepływ mas powietrza oraz wód mogących pojawiać się okresowo.

W projekcie wprowadzono również nakaz zapewnienia drożności łącznika ekologicznego, wskazanego na rysunku planu, umożliwiającego przejście zwierząt. Wymóg lokalizacji przejścia dla zwierząt (wielkogabarytowego korytarza ekologicznego pod trasą komunikacyjną) zawarty jest w Planie ochrony parku krajobrazowego.

Dla przedsięwzięcia obejmującego rozbudowę istniejącej drogi krajowej nr 14 – ul. Strykowskiej w Łodzi na odcinku od ul. Wycieczkowej do granicy administracyjnej miasta Łodzi (rejon skrzyżowania z drogą do miejscowości Dobieszków) została wydana Decyzja Nr 26/U/2018 o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, z dnia 2018-05-16. Określono w niej zakres przedsięwzięcia, w tym m.in. budowę 5 przejść dla zwierząt, z których jedno zlokalizowane jest na obszarze objętym omawianym projektem planu (w km 41+914.42) – przejście dolne dla zwierząt średnich. W decyzji tej zalecono m.in. przeprowadzenie „wstępnej kontroli przejść dla zwierząt, nie później niż 6 miesięcy od oddania przejść do eksploatacji, w celu identyfikacji gatunków, trafności lokalizacji przejść i przyjętych parametrów tych urządzeń”, a także wskazano, że „wykonanie prac przygotowawczych oraz prowadzenie robót budowlanych musi przebiegać pod stałym nadzorem zespołu przyrodniczego złożonego ze specjalistów – ornitologa, entomologa, mykologa i herpetologa, w celu uniknięcia przypadkowego zniszczenia osobników gatunków chronionych oraz wskazywania na bieżąco działań ochronnych prowadzących do złagodzenia skutków budowy drogi, w szerokim aspekcie ochrony przyrody.” Na etapie eksploatacji inwestycji zalecono zaś prowadzenie monitoringu efektywności zaprojektowanych przejść dla zwierząt, przez co najmniej dwa lata. Dotychczas nie określono jeszcze terminu rozpoczęcia inwestycji rozbudowy ul. Strykowskiej.

Analizowany teren już obecnie jest uzbrojony w urządzenia infrastruktury technicznej: wodociąg i napowietrzne linie energetyczne oraz stacje transformatorowe. W celu ograniczenia emisji zanieczyszczeń powietrza, jeżeli nie istnieje możliwość podłączenia budynków do miejskiej sieci ciepłowniczej, należy do celów grzewczych stosować źródła ciepła bezemisyjne lub o niewielkiej intensywności emisji.

Plan miejscowy nie rozstrzyga kwestii gospodarki odpadami, ponieważ jest ona uregulowana innymi przepisami, określonymi w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz w aktach wykonawczych do tej ustawy. Dla miasta Łodzi obowiązują w tym zakresie: Regulamin utrzymania czystości i porządku (przyjęty uchwałą Rady Miejskiej) oraz Plan gospodarki odpadami.

Plan ustala wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej dla działek budowlanych, w wysokości minimum:

- 30% dla terenów U,
- 55% dla działek o powierzchni do 1500 m² w terenach MN,
- 60% dla działek o powierzchni powyżej 1500 m² do 3000 m² w terenach MN,
- 65% dla działek o powierzchni powyżej 3000 m² w terenach MN.

Dla terenów rolniczych (w których dopuszczono remont i przebudowę istniejącej zabudowy oraz - na określonych warunkach - jej rozbudowę i nadbudowę), lasów (w których

ustalono zakaz lokalizacji budynków z wyjątkiem budynków związanych z gospodarką leśną w terenie 1ZL, 2ZL i 13ZL) oraz dróg publicznych wskaźniki nie zostały ustalone.

W planie ustalono zachowanie istniejących lasów i zadrzewień śródpolnych, dopuszczono też możliwość zalesień na terenach rolniczych. Jednocześnie wskazano wylesienia, konieczne z uwagi na projektowaną zabudowę i poszerzenia dróg. Wylesienia mają objąć lasy stanowiące własność osób prywatnych (za zgodą Marszałka Województwa Łódzkiego) o łącznej powierzchni 0,2708 ha, z czego 0,0852 ha na terenie 1KDG, 0,0041 ha na terenie 2KDZ i 0,1815 ha na terenie 2U. Grunty leśne przewidziane w planie do wyłączenia z użytkowania leśnego są przeznaczone na tereny dróg publicznych oraz teren usługowy zlokalizowany przy ulicy Strykowskiej. Potrzeba zmiany przeznaczenia wynika z przyjętych w planie rozwiązań dotyczących utworzenia terenu o funkcji usługowej, w tym zamieszkania zbiorowego zgodnie z założeniami obowiązującego Studium oraz z konieczności przebudowy ulicy Strykowskiej i ulicy Aksamitnej.

Roboty budowlane, związane z realizacją nowej zabudowy, o ile będą prowadzone w miejscach dotychczas porośniętych roślinnością, będą skutkowały nie tylko jej usunięciem, ale i naruszeniem istniejącej pokrywy glebowej. Pod istniejącą obecnie zabudową i nawierzchnią utwardzoną występują grunty antropogeniczne – przeobrażone przez człowieka. Z wykopów fundamentowych pod nowe budynki gleba zostanie usunięta, a pod powstającą zabudową nastąpi unieczynnienie gleby – podobnie jak pod nawierzchniami utwardzonymi. Projekt planu nie określa zasady postępowania z masami ziemnymi pochodzącymi z wykopów, ale mogą one być zagospodarowane na terenie ich powstania (jeśli spełniają standardy jakości gleby lub ziemi) np. poprzez wykorzystanie do kształtowania terenów zieleni towarzyszących zabudowie.

Ustalenia projektu planu w zakresie zasad adaptacji istniejącej zabudowy, jak i kształtowania nowej, mają na względzie potrzebę harmonijnego i spójnego krajobrazowo kształtowania przestrzeni tego fragmentu miasta. W tym celu plan określa m.in. dopuszczalną maksymalną wysokość obiektów i budynków różnego typu, kąt nachylenia połaci dachu, kolorystykę oraz materiały wykończeniowe elewacji i dachów.

Respektowanie wszystkich ustaleń projektu planu, dotyczących zarówno zasad zagospodarowania terenów, jak i ich obsługi przez infrastrukturę techniczną, powinno spowodować uporządkowanie struktury przestrzennej obszaru i ochronę jego elementów kulturowych, przy równoczesnej trosce o stan poszczególnych elementów środowiska, poprzez ograniczenie istniejących uciążliwości i zagrożeń.

Stosowanie zaproponowanych w planie rozwiązań i ograniczeń przy realizacji nowego zainwestowania pozwoli na znaczne zminimalizowanie większości negatywnych oddziaływań na środowisko.

Ustalenia projektu planu są zgodne z zapisami Planu ochrony PKWŁ (przytoczonymi w rozdziale 3 niniejszej Prognozy ustaleniami dla poszczególnych wydzielonych stref), a ich realizacja pozwoli zachować dotychczasowy charakter terenów należących do Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich oraz jego otuliny. Ochronie walorów przyrodniczych i krajobrazowych obszaru objętego projektem planu służą zwłaszcza ustalenia określające: wymagania ładu przestrzennego, walory architektoniczne i krajobrazowe, wymagania ochrony

środowiska, w tym gospodarowania wodami i ochrony gruntów rolnych i leśnych, ochrony i kształtowania zieleni oraz, ochrony i kształtowania krajobrazu. Wpływ realizacji ustaleń planu miejscowego zarówno na sam Park, jak i na jego otulinę będzie pozytywny, ponieważ utrzymane będzie dotychczasowe użytkowanie i zagospodarowanie. W planie ochrony Parku tereny objęte sporządzanym planem miejscowym zostały zaliczone do: obszarów preferowanych dla rozproszonej turystyki i rekreacji oraz obszarów preferowanych dla rozwijania sieci ścieżek pieszych i rowerowych. Na omawianym obszarze wyznaczono m.in. tereny zaliczone do strefy U - obejmującej tereny intensywnego osadnictwa i zurbanizowane oraz strefy R – obejmującej obszary rozproszonego osadnictwa. Zgodnie z tym w projekcie planu dopuszczona jest realizacja nowej zabudowy i lokalizacja usług (lokalnych, zamieszkania zbiorowego, handlu i rzemiosła oraz agroturystycznych) jedynie w bardzo ograniczonym zakresie. Projekt respektuje wskazane w planie ochrony sposoby eliminacji lub ograniczenia zagrożeń, w stosunku do terenów objętych sporządzanym projektem planu: podwyższenie wymagań w zakresie gospodarki ściekowej, postulowane wprowadzanie dolesień rozwijających walory środowiska, realizacja bezkolizyjnych przejść dla korytarzy ekologicznych oraz osłanianie walorów środowiska od tras komunikacyjnych, a także wprowadza zalecane działania ochronne polegające na ochronie lokalnych korytarzy ekologicznych i ochronie panoram i punktów widokowych.

Podsumowując, należy stwierdzić, że dla otuliny Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich efektem realizacji zapisów projektowanego dokumentu będzie:

- zachowanie i ochrona krajobrazu kulturowego terenów otwartych: rolnych i lasów;
- ochrona przed chaotyczną zabudową i grodzeniem terenów;
- ściśle wyznaczenie terenów dopuszczonych do zurbanizowania, określenie warunków i parametrów zabudowy;
- zachowanie istniejących lasów i zadrzewień, możliwość wprowadzania dolesień i zalesień rozwijających walory środowiska;
- utrzymanie i ochrona lokalnego korytarza ekologicznego;
- ograniczenia lub eliminacja potencjalnych źródeł zanieczyszczeń środowiska dzięki regulacjom z zakresu infrastruktury technicznej i komunikacji.

Dzięki realizacji zapisów planu obszar ten będzie spełniał rolę zabezpieczenia formy ochrony przyrody - Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich oraz jego otuliny - przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka.

10. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu

Zgodnie z obowiązującymi przepisami *ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska* „przedstawia – biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy”.

Ze względu na brak obszarów Natura 2000 w granicach badanego obszaru oraz w jego sąsiedztwie (w strefie możliwego oddziaływania rozwiązań zawartych w projekcie) nie

wskazuje się rozwiązań alternatywnych do zawartych w projekcie planu, bowiem rozwiązania zawarte w projekcie nie mają wpływu na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

Zaproponowane w projekcie planu rozwiązania w zakresie przeznaczenia terenów, sposobu ich zagospodarowania, warunków dla projektowanej zabudowy oraz zasad obsługi technicznej i komunikacyjnej, gwarantują prawidłowe funkcjonowanie omawianego obszaru, a także pozostają zgodne z ustaleniami obowiązującego *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi*, jak też z zapisami planu ochrony Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich. Projekt zawiera sformułowania zapewniające kształtowanie ładu przestrzennego oraz ochronę w zakresie środowiska, przyrody i krajobrazu.

Przyjęte w projekcie planu ustalenia nie naruszają zasady zrównoważonego rozwoju.

Nie istnieje, zatem, potrzeba wskazania alternatywnego w stosunku do przedstawionego w projekcie planu rozwiązania w zakresie zagospodarowania obszaru.

11. Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.

Metoda analizy skutków realizacji postanowień projektowanego planu powinna polegać na:

- 1) ocenie oddziaływania projektowanego zagospodarowania poszczególnych terenów na środowisko;
- 2) ocenie przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ładu przestrzennego, warunków kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, zasad obsługi w zakresie infrastruktury technicznej oraz ochrony i kształtowania środowiska.

W zakresie oceny oddziaływań i skuteczności proponowanych w planie rozwiązań wskazane jest prowadzenie monitoringu stanu środowiska, w tym m.in.: parametrów jakości powietrza, gleb, zagrożeń akustycznych. Badania monitoringowe mogą być prowadzone w ramach państwowego monitoringu środowiska przez ustawowo wyznaczone do tego organy i instytucje. W odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie, metodach i częstotliwości określonych w decyzji.

Monitoring w zakresie przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ładu przestrzennego, warunków kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, zasad obsługi w zakresie infrastruktury technicznej oraz ochrony i kształtowania środowiska powinien zawierać kontrolę takich elementów jak m.in. stan wyposażenia obszaru w kluczowe, dla jakości środowiska elementy infrastruktury – sieć kanalizacji sanitarnej oraz sieci ciepłej, zachowanie odpowiedniego udziału powierzchni biologicznie czynnej w granicach danego terenu i działki, stosowanie zalecanego w planie rodzaju i kolorystyki dachów, elewacji budynków oraz innych elementów zapewniających harmonijne kształtowanie projektowanej zabudowy. Okresowe przeglądy zainwestowania terenów i realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powinny być przeprowadzane przez organy administracji samorządowej.

Monitoring skutków realizacji postanowień projektu planu powinien rozpocząć się niezwłocznie po uchwaleniu planu, co pozwoli na uzyskanie danych wyjściowych do dalszych analiz, a następnie proponuje się coroczne badanie efektów zmian zachodzących w środowisku i gospodarowaniu przestrzenią, z zastrzeżeniem, iż w sytuacji zaangażowania w prowadzony monitoring instytucji badawczych i kontrolnych zobowiązanych do prowadzenia monitoringu w określonym przepisami zakresie (np. Wojewódzkie Inspektoraty Ochrony Środowiska, stacje sanitarno-epidemiologiczne) można dostosować częstotliwość badań do stosowanych przez dane instytucje.

12. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Obszar objęty opracowaniem planu i jego otoczenie nie sąsiadują bezpośrednio z terytoriami państw ościennych, a dopuszczalne ustalenia planu przedsięwzięcia, jakie mogą być realizowane w jego obszarze, nie będą skutkowały transgranicznym oddziaływaniem na środowisko w rozumieniu obowiązujących przepisów.

13. Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym

Prognoza oddziaływania na środowisko jest dokumentem sporządzanym obowiązkowo dla miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (przed skierowaniem projektu planu do opiniowania i uzgodnień). Niniejsze opracowanie zostało sporządzone dla potrzeb projektu planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi położonej na osi ulicy Strykowskiej w rejonie ulic: Aksamitnej, i Jana i Cecylii oraz północno - wschodniej granicy miasta. Decyzja o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego dla ww. obszaru została podjęta uchwałą Nr LXXII/1940/18 z dnia 14 czerwca 2018 r. Zawartość prognozy została dostosowana do obowiązujących przepisów.

Na obszarze objętym projektem planu, zajmującym powierzchnię ok. 258,6 ha, znajdują się tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej, sporadycznie usługowej, lasy i zadrzewienia oraz drogi, ale większość obszaru stanowią tereny otwarte - rolnicze, w tym obecnie nieużytkowane.

Przyjęte w projekcie planu ustalenia są zgodne z zapisami obowiązującego *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi* (Uchwała Nr LXIX/1753/18 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 28 marca 2018 r., zmieniona Uchwałą Nr VI/215/19 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 6 marca 2019 r. oraz Uchwałą Nr LII/1605/21 z dnia 22 grudnia 2021 r.). Według ustaleń *Studium* większość obszaru stanowią tereny wyłączone spod zabudowy: tereny aktywne przyrodniczo, w tym użytkowane rolniczo (O) i tylko niewielkie fragmenty obszaru, wzdłuż ul. Strykowskiej, zostały wskazane jako tereny przeznaczone pod zabudowę, w strefie ogólnomiejskiej, należące do jednostki funkcjonalno-przestrzennej: tereny zabudowy mieszkaniowej w układach ulicowych (PM). Obszar opracowania planu - stanowiący część Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich oraz jego otuliny - został zaliczony do elementów systemu przyrodniczego miasta, wskazany jako obszar o wysokich walorach przyrodniczych wymagający ochrony; we wschodniej i północnej części obszaru wyznaczono łączniki przyrodnicze.

Na obszarze objętym projektem planu wydzielono poszczególne tereny, dla których ustalono następujące rodzaje przeznaczenia podstawowego:

- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, usługi lokalne (MN),
- zabudowa usługowa, w tym zamieszkania zbiorowego (U),
- tereny rolnicze (R),
- lasy (ZL),
- drogi publiczne (KDG i KDZ).

Jako główne zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego w planie ustalono kształtowanie standardów zagospodarowania i użytkowania terenów z uwzględnieniem: zachowania i ochrony otwartego krajobrazu miasta oraz istniejących elementów systemu przyrodniczego, a także wyznaczenia granic urbanizacji oraz porządkowania istniejącej struktury zabudowy.

Sporządzając projekt planu miejscowego kierowano się zasadami zrównoważonego rozwoju, respektując ustalenia planu ochrony parku krajobrazowego: wyznaczono zasięg terenów inwestycyjnych przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną z usługami lokalnymi oraz zabudowę usługową, w tym zamieszkania zbiorowego, jedynie w ramach już istniejących terenów z taką zabudową (1MN – 6MN, 1U – 4U). Dla terenów tych ustalono wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej w wysokości minimum: w terenach MN 55% - 65%, w zależności od wielkości działki, w terenach U - 30%. Przeważająca większość obszaru pozostaje jako tereny niezabudowane, otwarte: rolnicze i lasy. Dla lasów ustalono zakaz lokalizacji budynków z wyjątkiem budynków związanych z gospodarką leśną w terenie 1ZL, 2ZL i 13ZL, natomiast dla terenów rolniczych dopuszczono remont i przebudowę istniejącej zabudowy oraz - na określonych warunkach - jej rozbudowę i nadbudowę. Utrzymany jest istniejący układ drogowy – nie przewidziano nowych dróg publicznych (dopuszczono budowę dróg wewnętrznych niewyznaczonych na rysunku planu).

Projekt planu zawiera ustalenia, których realizacja ma bezpośrednio zapobiegać negatywnym oddziaływaniom na środowisko. Zakłada wyposażanie terenów w sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, a także przebudowę i rozbudowę istniejących sieci, zgodnie z przepisami odrębnymi. Ustalono nakaz stosowania rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych zapewniających zachowanie standardów jakości środowiska określonych na podstawie przepisów odrębnych z zakresu ochrony środowiska, zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, z wyłączeniem inwestycji celu publicznego, melioracji, zalesień i wylesień oraz zakaz lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy większej niż moc mikroinstalacji, o której mowa w przepisach odrębnych z zakresu odnawialnych źródeł energii.

Sformułowano ustalenia w zakresie: gospodarki wodnej i odprowadzania ścieków oraz gospodarki odpadami, ochrony i kształtowania zieleni, ochrony i kształtowania krajobrazu, ochrony powietrza, ochrony wód i ochrony przed polami elektromagnetycznymi.

Wskazano tereny podlegające ochronie akustycznej, dla których dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku określają przepisy odrębne: tereny oznaczone na rysunku planu symbolami MN oraz istniejąca zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana w obrębie terenów oznaczonych symbolami R, jako należące do „terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej” i tereny oznaczone na rysunku planu symbolami U, jako należące do „terenów

mieszkaniowo-usługowych”, w rozumieniu przepisów odrębnych dotyczących ochrony środowiska.

W zakresie ochrony i kształtowania krajobrazu, wprowadzono obszary o wyróżniających się walorach przyrodniczo-krajobrazowych, w których obowiązuje: nakaz zachowania terenów aktywnych przyrodniczo, za wyjątkiem terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczonych symbolem MN oraz istniejącej zabudowy zlokalizowanej w obrębie terenów rolniczych oznaczonych symbolem R, a także zakaz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu.

Ustalono nakaz zapewnienia drożności łącznika ekologicznego, wskazanego na rysunku planu, umożliwiającego przejście zwierząt (pod ul. Strykowską).

W planie ustalono zachowanie istniejących lasów, zadrzewień śródpolnych i zadrzewień przydrożnych, dopuszczono też możliwość zalesień na terenach rolniczych. Jednocześnie wskazano wylesienia, konieczne z uwagi na projektowaną zabudowę i poszerzenia dróg. Wylesienia mają objąć lasy o łącznej powierzchni 0,2708 ha na terenach: 1KDG, 2KDZ i 2U. Potrzeba zmiany przeznaczenia wynika z przyjętych w planie rozwiązań dotyczących utworzenia terenu o funkcji usługowej, w tym zamieszkania zbiorowego zgodnie z założeniami obowiązującego Studium oraz z konieczności przebudowy ulicy Strykowskiej i ulicy Aksamitnej.

Obszar objęty opracowaniem znajduje się w sąsiedztwie kompleksu Lasu Łagiewnickiego. Stanowi część *Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich* oraz jego otuliny. Granice Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich (PKWŁ) oraz granice jego otuliny zostały wyznaczone rozporządzeniem Wojewody Łódzkiego i Wojewody Skierniewickiego z dnia 31 grudnia 1996 r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich.

Dla PKWŁ obowiązują także akty prawne:

- rozporządzenie Nr 5/2003 Wojewody Łódzkiego z dnia 31 lipca 2003 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich;
- uchwała Nr LV/1545/10 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 27 kwietnia 2010 r. w sprawie dostosowania formy prawnej Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich.

Plan ochrony PKWŁ analizowany obszar (jednostki oznaczone symbolami: w granicach Parku: Ł.1.13 i Ł.1.14, w granicach otuliny: Ł.2.17 i Ł.2.18) zalicza do stref: strefy N – obejmującej „obszary o dominującej funkcji rolnej, w przewadze niezabudowane lub z rozproszoną zabudową”, strefy U – obejmującej „obszary istniejącego osadnictwa wiejskiego i obszary podlegające przekształceniom urbanizacyjnym”, strefy S – obejmującej „obszary specjalnych indywidualnych działań ochronnych i programowych”, strefy R – obejmującej „obszary rozproszonego osadnictwa” oraz strefy O – obejmującej „obszary objęte lub postulowane do objęcia dodatkowymi formami ochrony przyrody i krajobrazu”. Tereny te zostały wskazane jako obszary występowania zagrożeń: wygradzanie terenów rolnych i działek, prowadzących do blokady korytarzy ekologicznych.

Ustalenia projektu planu są zgodne z zapisami Planu ochrony PKWŁ (przytoczonymi w rozdziale 3 niniejszej Prognozy ustaleniami dla poszczególnych wydzielonych stref), a ich realizacja pozwoli zachować dotychczasowy charakter terenów należących do Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich oraz jego otuliny. Ochronie walorów przyrodniczych i krajobrazowych obszaru objętego projektem planu służą zwłaszcza ustalenia określające: wymagania ładu przestrzennego, walory architektoniczne i krajobrazowe, wymagania ochrony

środowiska, w tym gospodarowania wodami i ochrony gruntów rolnych i leśnych, ochrony i kształtowania zieleni oraz, ochrony i kształtowania krajobrazu. Wpływ realizacji ustaleń planu miejscowego zarówno na sam Park, jak i na jego otulinę będzie pozytywny, ponieważ utrzymane będzie dotychczasowe użytkowanie i zagospodarowanie.

W planie ochrony Parku tereny objęte sporządzanym planem miejscowym zostały zaliczone do: obszarów preferowanych dla rozproszonej turystyki i rekreacji oraz obszarów preferowanych dla rozwijania sieci ścieżek pieszych i rowerowych. Na omawianym obszarze wyznaczono m.in. tereny zaliczone do strefy U - obejmującej tereny intensywnego osadnictwa i zurbanizowane oraz strefy R – obejmującej obszary rozproszonego osadnictwa. Zgodnie z tym w projekcie planu dopuszczona jest realizacja nowej zabudowy i lokalizacja usług (lokalnych, zamieszkania zbiorowego, handlu i rzemiosła oraz agroturystycznych) jedynie w bardzo ograniczonym zakresie. Projekt respektuje wskazane w planie ochrony sposoby eliminacji lub ograniczenia zagrożeń, w stosunku do terenów objętych sporządzanym projektem planu: podwyższenie wymagań w zakresie gospodarki ściekowej, postulowane wprowadzanie dolesień rozwijających walory środowiska, realizacja bezkolizyjnych przejść dla korytarzy ekologicznych oraz osłanianie walorów środowiska od tras komunikacyjnych, a także wprowadza zalecane działania ochronne polegające na ochronie lokalnych korytarzy ekologicznych i ochronie panoram i punktów widokowych.

Podsumowując, należy stwierdzić, że dla otuliny Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich efektem realizacji zapisów projektowanego dokumentu będzie:

- zachowanie i ochrona krajobrazu kulturowego terenów otwartych: rolnych i lasów;
- ochrona przed chaotyczną zabudową i grodzeniem terenów;
- ścisłe wyznaczenie terenów dopuszczonych do zurbanizowania, określenie warunków i parametrów zabudowy;
- zachowanie istniejących lasów i zadrzewień, możliwość wprowadzania dolesień i zalesień rozwijających walory środowiska;
- utrzymanie i ochrona lokalnego korytarza ekologicznego;
- ograniczenia lub eliminacja potencjalnych źródeł zanieczyszczeń środowiska dzięki regulacjom z zakresu infrastruktury technicznej i komunikacji.

Północno-zachodnia część obszaru stanowi część zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Sucha dolina w Moskulach”, ustanowionego Uchwałą nr XCI/1599/10 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 7 lipca 2010 r. Celem ustanowienia tego zespołu przyrodniczo-krajobrazowego była ochrona cennego krajobrazu naturalnego i kulturowego doliny denudacyjnej, ze względu na jej walory widokowe i estetyczne. Ustalenia projektu planu służą realizacji celów ochrony: umożliwiają zachowania wartości przyrodniczych oraz krajobrazowych naturalnej rzeźby terenu, mozaiki naturalnych i półnaturalnych ekosystemów, a także wyznaczają korytarz ekologiczny.

Dla potrzeb niniejszej prognozy, przeanalizowano możliwe oddziaływania realizacji ustaleń planu na środowisko przyrodnicze w podziale na:

- 1) bezpośrednie – mechaniczne przekształcenia gruntów - pod budynkami oraz nawierzchniami utwardzonymi (drogi), hałas, wytwarzanie odpadów;
- 2) pośrednie – emisja zanieczyszczeń pyłowych do powietrza, ryzyko wystąpienia wypadków;

3) wtórne – zwiększenie spływu powierzchniowego wód opadowych w obrębie uszczelnionych powierzchni;

4) skumulowane – na terenie zainwestowanym będą kumulowały się różnego rodzaju zanieczyszczenia – ścieki, emisje pyłowo-gazowe do atmosfery, odpady komunalne;

5) krótkoterminowe – emisja hałasu, ryzyko wystąpienia wypadków w fazie budowy;

6) długoterminowe – wytwarzanie odpadów (wzrost ilości odpadów komunalnych);

7) stałe – wytwarzanie odpadów, emisje do powietrza.

Ścisłe respektowanie ustaleń projektu planu, dotyczących zasad zagospodarowania terenów i ich obsługi poprzez infrastrukturę techniczną, pozwoli zminimalizować negatywne oddziaływanie na środowiska, w przypadkach, gdy nie można go całkowicie wyeliminować.

Plan, po jego uchwaleniu, nakłada na przyszłych użytkowników terenów szereg wymogów z zakresu ochrony środowiska przyrodniczego oraz dotyczących infrastruktury technicznej, które mają na celu, między innymi, zabezpieczenie dobrego stanu środowiska na analizowanym obszarze.

Omawiany obszar oraz jego sąsiedztwo są niezwykle ważnym elementem funkcjonalnym systemu przyrodniczego całej aglomeracji łódzkiej. W skali lokalnej i regionalnej współtworzy on sieć obszarów o najcenniejszych walorach przyrodniczych i krajobrazowych, łącząc inne tereny cenne przyrodniczo, zarówno te w granicach miasta, jak i poza jego obrębem.

Opracowanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w sposób właściwy zapewni ochronę terenów otwartych, wchodzących w skład systemu ekologicznego miasta, przed niekontrolowanymi procesami urbanizacji, a także uporządkuje tereny zabudowy zagrodowej oraz przekształcającej się z niej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Dzięki realizacji zapisów planu obszar ten będzie spełniał rolę zabezpieczenia formy ochrony przyrody - Parku Krajobrazowego Wzniesień Łódzkich oraz jego otuliny - przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka.

Obowiązujące akty prawne:

1. *Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503)*
2. *Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r., poz. 2373, ze zm.)*
3. *Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839)*
4. *Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, ze zm.)*
5. *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112)*
6. *Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r., poz. 1098, ze zm.)*
7. *Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2021 r., poz. 710, ze zm.)*
8. *Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233, ze zm.)*
9. *Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2021 r. poz. 1275, ze zm.)*

Materialy źródłowe

1. *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi*, Uchwała Nr LXIX/1753/18 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 28 marca 2018 r., zmieniona uchwałami Nr VI/215/19 z dnia 6 marca 2019 r. oraz Nr LII/1605/21 z dnia 22 grudnia 2021 r.
2. *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi*, Uchwała Nr XCIX/1826/10 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 27 października 2010 r. (nieobowiązujące)
3. *Projekt Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi położonej na osi ulicy Strykowskiej w rejonie ulic: Aksamitnej i Jana i Cecylii oraz północno-wschodniej granicy miasta*, luty 2022 r.
4. *Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe dla potrzeb projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi obejmujących teren ograniczony ulicami: Opolską, Strykowską, Łupkową, Łodzianka oraz północno-wschodnią granicą miasta - aktualizacja*, Łódź, luty 2019 r.
5. Uchwała Nr XLIX/1506/21 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 20 października 2021 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części obszaru miasta Łodzi położonej w rejonie ulic: Okólnej, Józefa Sawickiego, Jana Gadowskiego i Moskule oraz północnej granicy miasta Łodzi
6. *Strategia zrównoważonego rozwoju Unii Europejskiej* (Strategia z Göteborga)
7. *Strategia Rozwoju Kraju 2020*, Warszawa, wrzesień 2012
8. *Polityka Ekologiczna Państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej (PEP2030)* Warszawa, 2019
9. *Program ochrony środowiska województwa łódzkiego na lata 2017-2020 z perspektywą do 2024*, Łódź, 2016 r.
10. *Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego oraz plan zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Łodzi – Uchwała Nr LV/679/18 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 28 sierpnia 2018 r. (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego poz. 4915)*
11. *Raporty o stanie środowiska w województwie łódzkim w 2012-2017 r.*, WIOŚ w Łodzi, Biblioteka Monitoringu Środowiska, Łódź 2013-2018
12. Uchwała nr LXXVIII/2101/18 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 31 października 2018 r. w sprawie przyjęcia „Programu ochrony środowiska dla miasta Łodzi na lata 2018-2021 z perspektywą do roku 2025”
13. *Mapa akustyczna Łodzi na lata 2017-2022*, Łódź, 2018
14. Uchwała Nr LXXVII/1608/13 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie przyjęcia „Programu ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Łodzi na lata 2013-2018”
15. Uchwała Nr XXXIV/1124/20 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 24 grudnia 2020 r. w sprawie przyjęcia „Programu ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Łodzi”
16. *Plan gospodarki odpadami dla województwa łódzkiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028*, Uchwała Nr XL/502/17 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 20 czerwca 2017 r.
17. *Atlas Miasta Łodzi*, Urząd Miasta Łodzi, Łódzkie Towarzystwo Naukowe, Łódź, 2002, 2009 i 2012
18. *Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły*, Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz. U. poz. 1911)
19. *Zielone skarby Łodzi - relikty naturalnej przyrody miasta*, praca zbiorowa pod redakcją J.K. Kurowskiego i P. Witosławskiego, Łódź, 2009
20. *Prognozowanie skutków przyrodniczych planu zagospodarowania przestrzennego*, wyd. IGPiK – Oddział w Krakowie, 1998
21. *Poradnik przygotowania inwestycji z uwzględnieniem zmian klimatu, ich łagodzenia i przystosowania do tych zmian oraz odporności na klęski żywiołowe*, Ministerstwo Środowiska, Departament Zrównoważonego Rozwoju, Warszawa 2015

